

ACTA DE LA SESSIÓ DEL CLAUSTRE DE LA UNIVERSITAT DE VALÈNCIA DEL DIA 9 DE FEBRER DE 2018

Aquesta acta és una transcripció de les intervencions en la sessió del claustre.

A la ciutat de València, a les 9 hores i 55 minuts del dia 9 de febrer de 2018, a la Sala Charles Darwin (Aulari Interfacultatiu del Campus de Burjassot-Paterna), sota la presidència del rector i amb la presència dels claustrals que es relacionen en l'annex I, es reuneix en sessió ordinària el Claustre de la Universitat de València per tractar l'ordre del dia següent:

Punt únic. Exposició pel candidat i les candidates a rector o rectora de la Universitat, Dra. María Antonia García Benau, Dr. Vicent Josep Martínez Garcia i Dra. Maria Vicenta Mestre Escrivà, dels programes i dels membres dels equips respectius. (L'ordre d'intervenció se sortejarà en la mateixa sessió del Claustre d'acord amb l'article 20.5 del Reglament electoral general).

El rector obri la sessió donant la benvinguda a tots els i les membres del Claustre i a tota la comunitat universitària que pot estar seguint aquesta sessió per MEDIAUNI.

Agraeix al campus de Burjassot-Paterna acollir aquesta sessió del Claustre i concretament a la Unitat de Gestió Campus de Burjassot, tant a la seua cap, senyora María Isabel Téllez com a les persones d'aquesta unitat per tota la preparació d'aquest acte juntament amb la Unitat Administrativa de la Secretaria General de la Universitat.

A continuació, el rector informa que per acord de la Mesa del Claustre, aquesta sessió serà moderada per la professora Pascuala García Martínez, i dóna la paraula a la secretària general.

La secretària general informa que el Claustre està constituït vàlidament. La sessió d'aquest Claustre està regulada per l'article 20.5, apartat 8è, del Reglament electoral general de la Universitat de València, del qual dóna lectura. A continuació, indica que la moderadora de la sessió explicarà els acords de la Mesa del Claustre referents a l'ordenació i aplicació d'aquest article.

La moderadora informa que la intervenció inicial de cadascuna de les candidatures tindrà una duració de 30 minuts. L'ordre d'intervenció, d'acord amb el sorteig efectuat per la Junta Electoral previ a l'inici de la sessió, serà el següent: en primer lloc, María Antonia García Benau, en segon lloc, Vicent Josep Martínez Garcia, i en tercer lloc, Maria Vicenta Mestre Escrivà.

Després de les intervencions de les candidatures, es farà un recés de 10 minuts i a continuació s'obriran dos torns de paraules. El primer d'una durada d'una hora i 15 minuts i el segon d'una durada de 45 minuts. Entre un torn i l'altre hi haurà un recés de

10 minuts. El primer torn de paraula d'una hora i 15 minuts es distribuirà entre els i les claustrals que demanen intervenir mentre les candidatures fan la seua exposició inicial, i inclourà una rèplica final del candidat i de les candidates seguint l'ordre acordat pel sorteig. La rèplica serà d'un màxim de cinc minuts, les intervencions dels i de les claustrals d'un màxim de tres minuts, depenent de les paraules que es demanen; si hi ha moltes paraules demanades i, com que la duració màxima del torn està fixada, és possible que s'haja de reduir aquest temps a dos minuts. El segon torn de paraula, de 45 minuts, es distribuirà entre els i les claustrals que demanen intervenir mentre es desenvolupa el primer torn de paraula. I conclourà una intervenció final d'un màxim de cinc minuts per cada candidatura. Les intervencions dels i les claustrals seran d'un màxim de tres minuts, depenent del nombre de paraules demanades.

La moderadora indica que els membres d'equip de les candidatures volen dir públicament que han acordat intervenir en un màxim de dues intervencions per equip.

A continuació dóna la paraula a la candidata María Antonia García Benau.

La candidata María Antonia García Benau explica que fa 8 anys va iniciar la seua intervenció en aquest Claustre dient que no esperaren d'ella un discurs complaent, vivim temps de cruïlles i decisions, no són temps de banalitats. Hi ha paraules d'aquell discurs que no han perdut gens de vigència, i avui, en 2018, la comunitat universitària sent paràlisi, cansament i fins i tot tristesa, i per açò es presenta de nou davant el Claustre: transmetre'ls major il·lusió i reivindicar la necessitat de fer política universitària.

Debatrem molt aquests dies i demana a tots i a totes que analitzen críticament i racionalment les propostes, que pensen en el projecte d'universitat que volen i que finalment opten per aquella que els convença.

Ens envolta un món de campanyes emocionals i mediàtiques, però no oblidem que en acabar aquest procés electoral, un dels tres equips que avui es presenta ací necessitarà al seu costat el conjunt de la comunitat universitària en un projecte que ens unisca a tots i a totes.

No obstant això, assistim a un debat certament sorprenent. No n'hi ha prou amb presentar-se davant la comunitat universitària enarborant la bandera de la gestió. Serveis ja els tenim i molt bons. La nostra missió és que aquests serveis executen una política, i sincerament jo creia que triàvem un equip rectoral, no simplement un conjunt de gestors, perquè quan qui ha de fer política es converteix en un gestor, no innova, no millora i no imagina un futur millor.

Però tampoc partim de zero, cal revisar ineludiblement la gestió dels últims anys. No podem transformar la Universitat sense sotmetre a debat el seu govern. Quines

polítiques han dissenyat?, i d'aquestes, quantes s'han implementat? Fa 8 anys, per exemple, ens les prometíem molt feliços, anàvem a ser per fi una universitat que tinguera guarderies per als nostres fills i les nostres filles. Amb el vostre vot, ara ho aconseguirem, però per als nostres néts i les nostres nétes.

Aquesta universitat de l'excel·lència en la gestió és una institució que ha burocratitzat el seu professorat, que viu soterrat per tones de paper. En l'època de l'administració electrònica presentem documents una vegada i una altra. Això quan no creem comissions que burocratitzen més les coses en lloc de fomentar la innovació i la creativitat.

Vivim en una universitat que aspira a ser transparent i participativa, perquè senzillament avui no ho és. Aquesta universitat en els últims temps sembla concebre la comunicació pública com una gasetta de l'equip rectoral. Quina comunicació és aquesta? El que ha de comunicar la nostra universitat són els seus resultats, el treball dels seus investigadors i tot el que la comunitat universitària aporta a la societat.

És necessari també preguntar-se amb quins valors volem distingir les polítiques públiques de la Universitat, l'edat no perdona i una recorda que un dels valors d'aquesta casa va ser, en la seua gènesi, la participació. Participar no era un programa de govern, formava part del nostre propi ADN, i sembla que això s'ha perdut fins al punt que ho reivindicuem en tots els programes.

Tenim mitjans per a tenir una universitat materialment digital, però no hem fet res perquè culturalment ho siga. Pel que sembla, no ens prenem de debò la Llei d'administració electrònica de 2007. Bé, tal vegada exagere, el que hem estat fent és externalitzar el seu disseny i desenvolupament. Hem contractat empreses que desconeixien la Universitat, no hem millorat els processos de gestió i hem preguntat a molt poca gent. I saben vostès quin és el resultat. Una administració electrònica que ranqueja i que es desfà a trossos, i això no és culpa del nostre personal, a qui no tractem com cal. El nostre PAS no pot fer res quan no hi ha política. Tenim un gran talent i persones que des de la gestió han posat tot de la seua part, però quan no hi ha política pública definida no sol haver-hi un resultat.

No els esgotaré amb més exemples sobre on som, només vull que em permeten una última reflexió. Vivim aquests dies un conflicte laboral molt seriós amb el professorat associat, i no és el primer cas. Què va fer la Universitat en 2012 amb els professors ajudants doctors i la taxa de reposició? Doncs veuran, mentre la Secretaria General de la Universitat de Cadis va fer un informe que defensava que si hi ha dotació pressupostària completa d'una plaça no hi ha increment que justifique aplicar la taxa de reposició, nosaltres vàrem realitzar una aplicació restrictiva de la llei, i després vam

haver d'inventar els professors doctors interins. Quan el nostre perfil polític hagué de ser alt, no ho va ser, solament vàrem gestionar.

I com hem arribat a la situació actual amb els professors associats? Sembla que es tracte d'un fenomen natural, que s'ha produït sol, sense responsabilitat ni acció de ningú, però el que ha ocorregut és que ningú va definir una política i, si ho va fer, no sembla que molt bé. Bé, disculpen vostès, potser hauria de ser una mica més clara. Pel que sembla, les universitats andaluses sí que van ser capaces de signar un conveni col·lectiu, i saben què va fer la nostra universitat? Posar-se darrere de la Generalitat, governada pel Partit Popular, i veure-les passar.

Això sí, en una ostentació més del que es denomina gestió universitària, fem cas omís d'una regla no escrita que es compleix en qualsevol democràcia, governen quan estan en funcions. Ara sí que hi ha solució? Ara, quan el problema s'ha enquistat és quan sembla que es troba el camí? Com és possible que després de dos anys d'inacció hagen governat tan executivament des del passat 15 de desembre? Fins i tot ara, a un mes d'un canvi de govern, continuen exercint la funció executiva i negociant amb els professors associats amb informació que no totes les candidatures posseeixen, i qui sap amb quines hipoteques per al futur. Senyors, tot val per a guanyar unes eleccions?

En conclusió, hem sigut una institució reactiva i tancada en si mateixa, i per això tornem avui ací, perquè creiem en aquesta universitat i en les seues persones, perquè estem segurs que és possible una transformació radical des de la política universitària, però venim amb humilitat, no portem pocions màgiques.

La nostra candidatura presenta un equilibri humà amb competències acadèmiques acreditades i amb experiències vitals i de govern diverses. Persones que coneixen altres maneres de veure i d'entendre la governança universitària, amb dones i homes que estem disposats a donar el millor de nosaltres mateixos. Hem volgut reconèixer i arreplegar en el nostre equip, de manera equilibrada, sensibilitats de tots els campus. El nostre equip està format per 10 persones, 3 de cada campus i jo mateixa, en total som 5 homes i 5 dones.

Volguera a continuació destacar algunes de les polítiques que hem inclòs en el nostre programa i que es troben a la disposició d'aquest Claustre. En la nostra manera d'entendre la política de la institució, és necessari vertebrar el govern de manera transversal i coordinada, i desenvolupat en un marc estratègic que es basa en tres pilars: un programa definit, uns objectius i unes accions concretes.

Els estudiants són el centre de la universitat, per això la seua formació integral, la seua adaptació a noves formes d'aprendre i la seua capacitació professional constitueixen un dels nostres grans objectius. Proponem una formació tant en competència com en

valors, que pretén anar més enllà de les aules. Per això, apostem per reforçar i proposar mesures que faciliten el trànsit entre la universitat i l'ocupació, proporcionar vies que els ajuden a l'ocupabilitat i a l'emprenedoria, i oferir opcions de formació al llarg de la vida. Volem, en realitat, que el pas per la universitat siga un camí d'anada i de tornada.

En l'àmbit de la docència, volem impulsar la qualitat i la innovació educativa, de manera que se situe l'estudiant al centre de l'aprenentatge. Per això, proposem implantar noves metodologies d'aprenentatge que faciliten una organització racional del treball dels estudiants, i els oferisquen nous recursos i noves eines. Proposem també millorar els programes de pràctiques, integrant models orientats al treball final de grau i el volum de pràctiques internacionals ofert. Igualment volem incrementar el desenvolupament d'oferta de dobles titulacions i titulacions internacionals i interuniversitàries. La nostra proposta passa també per oferir serveis d'orientació vocacional durant el grau i durant el postgrau, que consideren de manera eficient l'ocupabilitat i l'emprenedoria. I plantejem que els serveis als i a les estudiants s'organitzen i se centralitzen en un espai comú amb suport en tots els campus.

L'experiència universitària ha de ser integral i per això proposem la creació d'una cultura de convivència que dispose d'espais en cada campus, les cases de l'estudiant, que incremente la disponibilitat de recursos esportius i que acoste la política cultural a tots els camps, i alguna cosa que ens sembla molt important, i és que els nostres estudiants descobrisquen La Nau.

Però, per a una bona prestació de servei públic d'educació superior, la gestió del professorat i de la investigació resulten fonamentals. La nostra política en matèria de professorat s'estructura al voltant de diferents propostes. Una d'aquestes és una aposta per la renovació de la plantilla concebuda sobre dos eixos, un pla plurianual i una carrera universitària digna. No es poden traure places a l'atzar de la mera conjuntura, és necessari planificar la plantilla a curt, mitjà i llarg termini. És imprescindible abordar el relleu generacional i el rejuveniment dels pròxims decennis. Però la renovació no es pot fer a costa de la precarització, per a dignificar la carrera universitària nosaltres duem propostes concretes, com desenvolupar un ambiciós programa propi FPU vinculat a la planificació plurianual, apostar per les places d'ajudants i el nostre compromís d'establir trànsits entre les diferents categories de contractes laborals que permeten, evidentment, una progressió raonable.

El disseny de la carrera professional no ha d'implicar llargs períodes de consolidació i exigeix el desenvolupament d'un pla de suport a la carrera docent i investigadora, que ajude en el compliment dels cada vegada més exigents criteris de les agències d'acreditació. Renovar la plantilla no pot suposar una pèrdua d'enorme capital, que

suposa el professorat de major edat. Per això, plantejem un programa de mentorització, mitjançant el qual els professors de major edat donen suport als professors de nova incorporació. Hi ha un model de referència a Alemanya, el Max Planck Institute, que podria ser adaptat a la nostra idiosincràsia. La mentorització implicaria una reducció en l'activitat docent.

En tercer lloc, és necessari introduir criteris de flexibilitat en l'organització acadèmica que es projecta en el Pla d'ordenació docent. La política de professorat exigeix una enorme atenció, no s'improvisa. Afecta de manera substancial la nostra activitat, el pressupost i evidentment es projecta sobre els acords de finançament de la Generalitat. Quan un no ho fa així, s'enfronta al conflicte que en aquests moments tenim amb els professors associats i que ha portat a una convocatòria de vaga. Però nosaltres no vorejarem el problema, ja que estem convençuts que un professor associat no pot ser mà d'obra barata que presta els seus serveis en règim de precarietat. Però ha de fer-se de manera rigorosa, mitjançant un estatut del professorat associat que garantisca condicions dignes de compliment laboral i que aborde de manera integral un problema que té moltes arestes.

D'una altra banda, ha d'apostar-se també per la dimensió investigadora del nostre personal. La recerca i la política científica són aspectes clau del nostre programa i la seua adequada gestió resulta fonamental. La R+D+I és essencial per al desenvolupament d'un país modern. Entre 2009 i 2016 la inversió en recerca ha caigut a Espanya al voltant del 9%, mentre que la Comissió Europea reclama un augment del 30% en recerca en la preparació de l'Horitzó 2026 per a complir l'objectiu d'aconseguir el 3% del PIB d'inversió mitjana en recerca. Per tot això, el nostre primer compromís serà exigir raonadament a les instàncies corresponents la recerca que necessitem en aquests moments.

La universitat ha de completar i estructurar la seua política científica d'acord amb els reptes i en la direcció que promou la Unió Europea. Hem d'augmentar la competitivitat, el nivell d'excel·lència de les línies de recerca i assegurar un adequat repartiment de fons. Per al desenvolupament d'aquesta política es proposen diverses accions en el nostre programa de govern, com una atenció especial als recursos i a les idees dels investigadors, la promoció de la recerca multidisciplinària o la millora de la qualitat en la publicació dels resultats de la investigació.

Però aquestes polítiques requereixen un conjunt d'accions vinculades a aquestes. És fonamental garantir els mitjans i l'ambient laboral adequat al personal de suport tècnic i administratiu, sense el concurs del qual la recerca simplement no podria dur-se a terme. La millora del funcionament dels grups d'investigació, l'atenció a les necessitats de les infraestructures, l'adequada organització del personal de suport o

una bona difusió de l'activitat científica són peces claus per al bon desenvolupament de la recerca en la nostra Universitat.

La transformació digital ha d'acompanyar aquest esforç, reduir al màxim la càrrega burocràtica i alliberar el personal investigador, que ha de centrar-se en les seues tasques. També ha de proporcionar eines i suports per a la gestió de bases de dades i explotació de dades en entorns d'intranet i d'open data. Tot això per a aconseguir objectius claus com afermar la trajectòria dels grups de recerca, millorar la projecció internacional dels nostres investigadors i elevar la posició de la Universitat de València en els rànquings internacionals d'excel·lència.

Però és necessari, companys i companyes claustrals, fer un esforç addicional. En transferència i innovació ha arribat el moment d'apostar veritablement per una política oberta a la col·laboració amb el teixit empresarial regional, nacional i internacional, i també amb altres administracions. Cal cercar en aquesta col·laboració una manera addicional de facilitar l'accés a l'ocupació dels nostres titulats i les seues iniciatives d'emprenedoria, i d'alinejar recerca amb demandes socials. No siguem hipòcrites, cal deixar de veure la transferència com un enemic de la recerca bàsica. Ambdues són fonamentals i ambdues cal potenciar-les, cadascuna té les seues realitats i les seues necessitats. És per això que pretenem recuperar i potenciar l'Oficina de Transferència de Resultats d'Investigació, i independitzar-la del Servei d'Investigació a fi que puguen oferir un servei més professionalitzat. Establirem punts de contacte i de suport tècnic en cadascun dels campus, amb personal adaptat a les àrees de coneixement de cadascun.

Separarem de la memòria de recerca la valoració de les activitats de transferència, innovació i difusió de coneixements, i crearem una memòria independent amb la qual avaluar l'índex de transferència dels nostres centres i dels nostres grups de recerca. Continuarem apostant amb força pel Parc Científic com a plataforma des de la qual incrementar les interrelacions amb el món empresarial i incrementarem les accions orientades a fomentar l'emprenedoria entre els nostres joves estudiants creant espais de coworking en els campus, en la creació de spin-off facilitant l'accés al finançament de capital risc i reduint tasques lectives de professors que supervisen la posada en marxa de diferents iniciatives.

Finalment, confiem en els instituts d'investigació i en les ERIS com a centres responsables de la major part de les activitats de transferència i innovació d'aquesta universitat. Els dotarem de major presència en els òrgans de representació i cercarem mecanismes per a millorar el seu finançament i per a adequar el personal de suport a les seues necessitats reals.

Per al desenvolupament d'aquestes polítiques docents, investigadores, de transferència, el PAS és imprescindible. La nostra política de personal s'enfronta a grans reptes. Una plantilla que requereix mesures per a fer front al relleu generacional i un canvi de rols imminent en el context de la transformació digital, i actualment responem a això mitjançant polítiques totalment generalistes amb solucions del segle XIX per a problemes del segle XXI. Per això, com assenyala l'objectiu 38 del nostre programa, hem d'integrar una nova formació per al lloc, millorar les capacitats i apostar per una carrera professional basada en el coneixement que incorpore les certificacions de persones i serveis, un coneixement adquirit en el lloc i en l'horari de treball.

La incorporació al lloc de treball haurà de fer-se mitjançant el que hem denominat plans d'acolliment. Una part essencial de la formació implica un canvi en les polítiques de capacitat lingüística, que inclouen plans d'immersió mitjançant estades de llarga durada en l'estranger. Hem de disposar d'una àmplia base de persones apoderades, amb capacitat de participació, en què cadascun dels que formem aquesta universitat puguem expressar les nostres valoracions i aportar l'experiència adquirida en l'acompliment de les nostres funcions.

Hem de ser capaços de fomentar la creativitat transversal i de superar el model jerarquitzat vigent que ofega la imaginació. És totalment fonamental mantenir una comunicació directa amb els responsables de les diferents unitats de gestió, perquè traslladen les seues experiències i problemes, i que aporten idees per a millorar-la. Cal treballar tots junts i millorar la qualitat del que fem amb una visió àmplia, i vull insistir, amb un PAS apoderat.

La transformació digital hauria de millorar el lloc, facilitar el teletreball i millorar la nostra qualitat de vida. Hem d'apostar, en definitiva, per una gestió basada en la qualitat i en la definició de processos adequadament documentats. També hem de revisar les deficiències que hi ha en les plantilles, tant d'administració general com especial. Coneixem la falta de promoció en algun grup o en places a extingir. Volem elaborar el que anomenem un pla d'ocupació per a estabilitzar la plantilla que comporte processos especials de consolidació de l'ocupació.

No ha d'haver-hi desigualtats entre el personal, no és de justícia. La carrera professional ha d'aplicar-se tant al personal funcionari interí i com al laboral no fix. Considerem que a igual treball, les retribucions han de ser les mateixes. No podem escudar-nos en la Generalitat Valenciana per a crear desigualtats entre les persones, i a més de ser justícia, el dret els empara, sense tecnicismes, sense escudar-se en recurs rere recurs.

Aquesta candidatura afirma el caràcter fonamental de la recuperació de la política, per això pensem que en el disseny de les polítiques del PAS s'exigeix la creació d'una Delegació de PAS, ocupada per un membre del personal d'administració i serveis.

Finalment, hi ha polítiques de naturalesa transversal però fonamentals per a definir els valors i objectius de la nostra universitat. Hem de ser exemple i liderar una transformació de la nostra societat l'objectiu prioritari de la qual siga la millora de la qualitat de vida de totes i de cadascuna de les persones. Per a això, cal sustentar un model sostenible, i això confirma el nostre objectiu de tenir una universitat digital, que permeta reduir dràsticament l'ús de paper, optimitzar i racionalitzar el funcionament dels sistemes de climatització, aconseguir un 100% d'ús d'energies renovables, un control intel·ligent del consum d'aigua mitjançant economitadors de cabal, i del consum elèctric mitjançant un pla de reposició LED de l'enllumenat.

Més enllà de mesures concretes, necessitem realitzar un diagnòstic. Un diagnòstic amb criteris sòlids, com els proporcionats pels estàndards de la Global Reporting Initiative, que conduïsquen a poder realitzar un informe sobre l'impacte econòmic, social i ambiental de la nostra institució. Això permetrà dissenyar una estratègia d'actuació amb l'objectiu de millorar aquests impactes i contribuir al desenvolupament sostenible de la nostra institució.

Proposem polítiques que assegurin la igualtat d'oportunitats en el desenvolupament de la nostra tasca universitària i de la nostra carrera professional. És totalment necessari consolidar les polítiques d'acció positiva en la carrera acadèmica i en l'acompliment de funcions de govern i gestió que corregisquen desigualtats de gènere. Volem aconseguir una conciliació efectiva de la vida laboral i la vida familiar, perquè són les persones les que fan que aquesta universitat cresca, i la forma d'aconseguir-ho és mitjançant mesures efectives com la flexibilitat d'horaris, el teletreball o disposar de guarderies i centres per als nostres majors.

Però també volem vetlar pel canvi generacional en els llocs de treball i que aquest es realitze sense cap ruptura, per facilitar tant l'eixida de les nostres persones majors com la incorporació de joves als llocs de treball tant de PDI com de PAS. Els nostres majors no han d'abandonar la universitat, els volem ací amb nosaltres, en el que hem anomenat el Racó Gran, un espai de trobada a la Universitat amb marcat caràcter social i obert a activitats d'oci i a activitats culturals.

En matèria de cultura, hem d'aprofundir en algunes polítiques amb cinc objectius fonamentals. Volem construir una cultura oberta, participativa i inclusiva a tota la comunitat universitària. Plantegem que la creació cultural participe de la transformació tecnològica, tant en la generació de nous productes culturals com en la difusió a través de canals de comunicació emergents. Desitgem obrir La Nau als barris, i superar el seu

actual caràcter elitista centrat en els residents del centre de la ciutat. Volem els nostres escolars a La Nau, donem suport a la detecció de talent a través del programa "I tu què fas". I pretenem inserir La Nau en els circuits de turisme de qualitat nacional i internacional, i refermar la nostra visibilitat en el desenvolupament de l'aplicació mòbil "València, història i art".

En l'àmbit patrimonial volem recuperar el Lluís Vives, per a nosaltres això és un objectiu irrenunciable.

En l'àmbit esportiu apostem per la promoció i el foment de l'activitat física i l'esport entre tota la comunitat universitària, i racionalitzar els recursos i adaptant l'oferta als diferents col·lectius d'usuaris.

Tenim l'obligació ineludible de convertir la Universitat de València en una universitat de referència, tant en la societat valenciana com en l'àmbit nacional i internacional, però la internacionalització a què em referisc es produeix en un eix de canvi profund en l'economia i en la tecnologia que converteixen la Universitat en un pilar essencial per al futur de la societat valenciana.

El nostre món està canviant a gran velocitat, des dels anys 60 les sinergies entre universitat i pobles d'innovació han sigut determinants. L'exemple de l'eix Standford i Silicon Valley és evident, avui aquest canvi es trasllada a l'est asiàtic, a la ruta de la seda, i la tecnologia del telèfon mòbil unida al Calm Computing comença a produir efectes significatius a Àfrica. Hem de revisar i fixar els objectius de la cooperació universitària al desenvolupament, tenint com a referent els objectius de desenvolupament sostenible aprovats per l'ONU en 2015, sense perdre de vista el nostre àmbit docent i investigador. És necessari impulsar una política activa d'increment d'internacionalització basada en la qualitat de les nostres relacions i intercanvis per a estudiants, PAS i PDI, i tot això requereix nous escenaris en el pla intern.

Afrontar la nostra pròpia digitalització ha de ser un punt de partida d'un lideratge social en aquesta matèria, com a organització en la recerca i en la docència. L'ocupabilitat dels nostres eggressats serà altíssima si fem aquesta aposta, i també la nostra capacitat d'assegurar una transició productiva de la societat valenciana que siga inclusiva, és a dir, transformació digital i internacionalització han de ser el nostre motor.

Per a això, cal ser exigents en el capítol de finançament, ho he comentat abans. Si no hi ha una aposta decidida pel finançament de la universitat en tots els nivells, si no ho exigim amb la contundència deguda, estem condemnats al fracàs.

I davant tots aquests reptes, hem de tenir una visió global i permeteu-me una última frase. La Universitat ha sobreviscut a reis i a dictadors, a guerres civils, a incendis i als seus propis governants. Hem de mirar la universitat de Lluís Vives i de Ramón y Cajal, la universitat del rector Peset, la universitat orgullosa que va guanyar la democràcia i va liderar aquesta societat, i hem de recuperar-les, és als nostres cors i als nostres gens. Moltes gràcies per la vostra atenció.

A continuació, la moderadora dóna la paraula al candidat Vicent Josep Martínez García.

El candidat Vicent Josep Martínez Garcia comença la seua intervenció agraint tant al rector com al seu Consell de Direcció, com a les altres candidatures i al seus equips, el suport i les condolences rebudes fa molts pocs dies pel traspàs de la seua mare. Han estat uns dies intensos, però he d'agrair el condol de tota la comunitat universitària.

La vida continua i nosaltres hem continuat des del dimarts en campanya, perquè estem il·lusionats per canviar aquesta universitat, aquest és el nostre lema, aquest és el nostre desig, però no és sols el nostre, és el vostre, ho tenim claríssim, és el desig de la gran majoria de la comunitat universitària. Les coses ja no aniran igual, aniran segur millor, pot ser ens equivocarem, però estarem molt en contacte amb vosaltres per redreçar el camí que necessita la Universitat per millorar, per ser una universitat molt més competitiva.

Aquest és el lema de la nostra candidatura: el canvi segur. I per a dur aquest lema endavant fa falta un equip il·lusionat, un equip que siga capaç d'agafar la torxa que ens han deixat en el passat algunes idees en la Universitat i que avui necessitem recuperar. Aquest és el nostre equip, un equip de persones joves, però també un equip de persones amb experiència, un equip de persones que vol que aquest canvi, que de segur que es produirà a partir del dia 22 de febrer, i que ens donarà seguretat per a afrontar els problemes que avui té la Universitat, es pose en marxa. Òbviament és un equip que he aconseguit mitjançant l'esforç de comunicació d'aquest projecte comú perquè la Universitat siga diferent, perquè la Universitat trenque un procés que ja ha quedat anquilosat i perquè afronte els nous reptes amb nova energia i amb molta capacitat d'imaginar noves solucions als vells problemes.

En aquest equip jo figure com a rector, però en realitat és un equip de moltes persones que m'agradaria presentar-vos. Som un equip que volem que la Universitat canvie per a millorar, i explicarem en aquesta entrada, en aquest primer contacte amb vosaltres, quines són les línies bàsiques, però també haurem de fer una anàlisi de la situació, que com vosaltres podeu pensar no és gaire bona.

En l'equip figura com a secretària general Paz Lloria, que és professora titular de Dret Penal, és codirectora del màster de Dret en Violència de Gènere, i és a més directora

de la Càtedra de Protecció Ciutadana i Policia Local a València. Ha sigut també vicesecretària de la Facultat de Dret. Veureu que en aquest equip es combina la joventut i la il·lusió pel canvi amb una gestió i amb una experiència consolidada i contrastada.

Carme Carda ocuparà el Vicerectorat d'Estudis de Grau i Qualitat. És catedràtica d'Histologia a la Facultat de Medicina i Odontologia, i ha estat vicedegana d'aquesta facultat i tots la recordem en aquest Claustre com a síndica de greuges. Ha ocupant fins i tot la presidència de la Conferència Estatal de Defensors Universitaris.

El Vicerectorat d'Ordenació Acadèmica l'ocuparà Olga Blasco, unit a la Planificació i la Transparència. És professora titular d'Economia Aplicada i ha estat directora d'un dels departaments més grans de la Universitat. És coordinadora també de projectes d'innovació educativa.

De la Facultat de Ciències Socials ve el vicerector d'Estudis de Postgrau i Doctorat, el professor titular del Departament de Treball Social, Francisco Ródenas. És actualment el director del departament i ha estat també director del màster en Benestar Social i Intervenció Familiar.

D'aquest campus, d'aquest mateix edifici gairebé, Pilar D'Ocón, actual directora del Departament de Farmacologia i ocuparà el Vicerectorat de Política Científica, Investigació i Transferència. Ha estat també vicedegana de la facultat i directora del màster oficial Investigació i Ús Racional del Medicament.

Avui no ens pot acompanyar Juan Vicente Martínez Luciano, perquè ha tingut una operació quirúrgica que estava prevista i en què tot ha anat molt bé, és professor titular de Filologia anglesa i ha estat vicedegà de la Facultat de Filologia, és director del Servei d'Extensió Universitària i director del Programa V Segles de la Universitat de València en el passat. Actualment, és també, per encàrrec de la Generalitat, director artístic del Festival Sagunt a Escena. Ocuparà el Vicerectorat de Cultura i Política Lingüística.

En la mateixa àrea cultural, ocupant el Vicerectorat d'Arts i Patrimoni, perquè volem fer visible que aquesta Universitat té un patrimoni molt important, a diferència de les altres universitats públiques valencianes, tenim Rafael Gil, vicerector d'Arts, Patrimoni i Relacions amb la Societat. És catedràtic d'Història de l'Art, ha estat degà de la Facultat de Geografia i Història, director de la Universitat d'Estiu de Gandia i també vicerector de Cultura en el passat.

Volem crear un vicerectorat nou dedicat als esports, a la formació i a l'extensió universitària, que l'ocuparà Cristina Blasco, professora titular del Departament d'Educació Física i Esportiva, catedràtica d'institut en excedència, amb una enorme

experiència en temes de formació, però també, i en això estem molt defensats, campiona d'Espanya junior i sènior, o bronze en el Campionat de Judo Universitari.

Belén Cardona, catedràtica de Dret del Treball, membre promotor de l'Institut de Drets Humans de la Universitat de València, serà la vicerectora de Polítiques Socials, Igualtat i Ocupabilitat. Una autèntica experta en temes d'ocupabilitat, en temes de polítiques inclusives i en temes d'igualtat de gènere. Serà també la persona encarregada d'assumir tasques relatives a recuperar aspectes de la vida social del personal universitari.

I d'alguna manera, completant aquesta tasca social i ara des del punt de vista de la vida saludable, incloem en l'equip Julio Fernández com a vicerector d'Infraestructures, Sostenibilitat i Vida Saludable, que és l'actual degà de la Facultat d'Infermeria i Podologia de la Universitat de València. És professor del Departament d'Infermeria i ha estat i continua sent el president de la Conferència Nacional de Degans d'Infermeria.

No està tampoc entre nosaltres la persona que ocuparà el Vicerectorat de Relacions Internacionals i Cooperació. Està precisament en Costa Rica aquests dies, és Fidel León, professor titular d'Organització d'Empreses de la Facultat d'Economia. Va ser coordinador de dobles titulacions internacionals i vicedegà de Relacions Internacionals de la Facultat d'Economia.

Efectivament nosaltres tenim, com totes les altres candidatures, el programa en la web i preferim que l'aneu llegint pausadament, utilitzant buscadors. Farem una presentació lleugera, una miqueta dinàmica del programa, perquè després en podem parlar també en la discussió. L'obligació d'un candidat en aquest Claustre és transmetre els continguts principals de la seua idea d'universitat, però també, com no, fer una anàlisi de la situació de la que partim. Això és una responsabilitat ineludible.

El nostre lema, el canvi segur, encapçala el programa, i es basa precisament en què la situació no és fantàstica. Tenim una situació, ja des de fa molts anys, en què es nota que la precarietat econòmica, a què la Universitat ha estat sotmesa, i que malauradament no sembla que acabem de deixar arrere, l'increment excessiu de les taxes universitàries que han patit els estudiants, mireu per exemple, quan jo estudiava i molts anys després, les taxes universitàries representaven el 15% dels cost real de l'ensenyament d'un estudiant. De sobte, el 2011, comencen a pujar fins a arribar gairebé al 25%. Això ha suposat un increment molt notable, de forma que els estudiants paguen ara pràcticament una part molt més important dels estudis que ho han fet en el passat. Aquesta privatització encoberta en les taxes ha estat un problema molt greu que, com podreu veure a continuació, ha implicat un canvi en les tendències econòmiques i d'incorporació dels estudiants.

Això ha estat acompanyat amb l'acaparador descens de la inversió pública en investigació i desenvolupament, que ha fet que minven les inversions als nostres laboratoris, al nostres centres d'investigació, en la nostra capacitat de recaptar diners en els projectes, quan teníem èxit, projectes que a vegades venien en ordre de magnitud de 105 euros, ara venen en ordre de magnitud de 104: perdre un factor 10 és important. I això és la situació que tenim, que ara analitzarem amb una mica més de detall.

En el gràfic mostrem l'evolució del nombre d'estudiants i els ingressos per taxes acadèmiques, i efectivament quan mirem l'evolució temporal un es queda una miqueta preocupat, perquè veiem que efectivament les taxes acadèmiques pugen, mentre que els estudiants baixen. Això implica que els estudiants paguen molt més per mantenir la Universitat. En realitat hi ha un efecte pervers, perquè el fet que hagen pujat les taxes ha sigut un dels elements perquè també baixara la matrícula en les universitats, però al mateix temps, com que les universitats havien d'afrontar una reconversió a Bolonya, era necessari sufragar aquesta despesa amb un increment notable de les taxes.

I què ha passat amb el professorat que havia de respondre amb qualitat a aquest repte? Doncs ha passat el que es veu gràficament. El PDI funcionari ha anat baixant, no s'ha estabilitzat, ha anat baixant, mentre que el PDI no funcionari ha anat pujant. Encara ens toca, als que ja tenim una certa edat, recordar l'època de la Llei de reforma universitària, ací veig molta gent de la Facultat de Dret, on deia, en l'article 33.3, que el màxim de professor no funcionari que podria tenir la universitat era el 20%. Després això ja s'ha canviat, ara ja podria ser el 40% i com no es compten les coses de la mateixa manera, podríem dir que avui estaríem al voltant, si fem els comptes com a mi m'agrada fer, del 57% ja en professorat no estable o no funcionari.

En qualsevol cas, això en particular i en aquesta situació que no podem ignorar que vivim durant aquests dies, que és una vaga d'un col·lectiu molt important de professorat, que és el professorat associat, caldria fer-lo visible també en el seu sentit, i aquest gràfic és claríssim, s'hi veu que entre el professorat no funcionari, la proporció de professorat associat és aclaparadorament majoritària. El nombre d'ajudants, que pràcticament són zero, crec que n'hi ha setze en tota la Universitat, ajudants doctor, que afortunadament ja n'hi ha alguns centenars, i contractats doctors, es queda molt per sota del nombre de professorat associat, i tots sabem que el professorat associat, tant en la LRU, que he anomenat abans, com en la LOU, té una missió claríssima com a professorat incorporat a la universitat perquè té una activitat externa i perquè la seua contribució docent, ja siga perquè són advocats que porten casos, ja siga perquè són professors d'institut que ajuden en el màster de Secundària, ja siga perquè són especialistes d'alguna branca de medicina, de psicologia, i que la seua incorporació a

l'ensenyament universitari és crucial, perquè fa que els estudiants tinguen un contacte més real possible amb el món laboral actual en la seua àrea de coneixement. Això s'ha pervertit, perquè s'ha utilitzat per a tot, s'ha utilitzat per a docència estructural, s'ha utilitzat per a baixes, s'ha utilitzat per a cobrir maternitats.

I això a què ens ha portat? Les universitats i la nostra web tendeix, això molta gent d'ací ho ha criticat, estic mirant alguna persona que ho ha fet en la premsa, tendeix a la autocomplaença, a dir que bons que som, a utilitzar aquestes paraules grandiloqüents d'excel·lència. Vegeu, nosaltres més que ningú, aquest equip que està ací davant, està orgullósíssim de la universitat a què pertany, està orgullósíssim, però certament no podem ignorar la realitat, no podem amagar aquesta realitat darrere de grans paraules, d'expressions grandiloqüents que amaguen allò que els altres ens analitzen. Mirem què diuen els altres de nosaltres, quan utilitzem els paràmetres que estan a la nostra disposició.

La Universitat disposa d'un un excel·lent servei de planificació i d'estudi que ens ha donat aquesta imatge. Vegeu, ací he posat un dels rànquings, hi ha tres rànquings que estan ben catalogats en el Servei de Planificació i Anàlisi de la Universitat, el SAP, el rànquing QS en particular a mi m'interessa perquè està basat en la reputació acadèmica, en la reputació de l'ocupabilitat dels egressats, en la ràtio professor-estudiant, que òbviament aquesta ràtio ha canviat precisament per la caiguda del nombre de professors, també examina la part de recerca utilitzant les cites, com l'impacte que té la nostra recerca, però no es perd en altres detalls com per exemple el rànquing de Shangai; a mi sempre m'agrada dir que el rànquing de Shangai quan al professor Mójica li donen el Nobel, que tots esperem que li'l donen, ara ja és professor honoris causa i aquesta universitat es congratularà també, però, en qualsevol cas, qui pujarà serà la Universitat d'Alacant en el rànquing de Shangai, perquè compta moltíssim. Però en aquest rànquing, el QS, que compta també la ràtio d'estudiants internacionals, la internacionalització, vegem una qüestió, la Universitat ha anant perdent posició en els últims 10 anys, i no es pot dir que tot ha estat conseqüència de les retallades, no es pot dir que tot ha estat conseqüència d'un govern pervers i cruel respecte de la universitat i de l'ensenyament i en general enfront dels serveis públics, com ha estat el govern del PP, que de la mateixa manera que ha castigat les universitats, ha castigat l'ensenyament en primària i en secundària, ha castigat el món de la sanitat; tots sabem que al final, són les persones que hi ha als diferents llocs, els funcionaris que són als diferents llocs, ja siguen mestres, ja siguen sanitaris, infermers, metges, professors d'institut, els que amb voluntarisme estan fent l'esforç per mantenir una situació de precarietat imposada pel govern. Això és cert, això jo no ho negaré, per descomptat, i tant que no, i hem viscut això mateix en el govern del PP en la Generalitat localment, però certament, en aquest context, que no és bo, altres ho

han fet millor, i no cal anar-se'n molt lluny, el mateix que nosaltres hem perdut durant 10 anys en el rànquing QS ho ha guanyat la Universitat Politècnica de València. I això és una realitat, i és conseqüència també de les polítiques, la política universitària és la que marca el final, els comportaments, a mi això no em lleva la son, perquè en quatre anys tornarem ací o en la reunió del Claustre, i mostrarem que aquesta tendència s'ha invertit, definitivament s'ha invertit. Ho mostrarem quan nosaltres siguem en el govern, perquè sabem com fer-ho. Però no és solució que el nostre personal estiga precaritzat, no és solució que el 30%, i moltes gràcies al col·lectiu del professorat associat que ens han passat aquest gràfic, que el 30% dels nostre personal docent i investigador siguen professors associats, que les places no precaritzades hagen disminuït tant, la precarització és també política universitària perquè és una manera de silenciar la gent, de tenir-la més controlada, és una política, cal dir-ho i no cal buscar el nom, és una política neoliberal, i d'aquesta política hem de fugir.

Aquesta realitat és la realitat d'ara, però efectivament no és una realitat que no ha estat present durant aquest període. Aquesta és una notícia de premsa d'aquests dies, la vaga del professorat associat deixa 12.000 estudiants sense classe, poden ser-ne més. Però els problemes no han aparegut ara, no es pot dir, no és cert que durant tot aquest temps s'haja estat fent política de consens, d'acords, que tots som amics. Ací tots recordem que fa ara exactament dos anys, el titular del diari Levante era 70 professors es jubilaran sense haver pogut ocupar una plaça de catedràtic a la Universitat. Per tant, molts de vosaltres heu estat en aquest col·lectiu d'acreditats, ja siga a titulars, ja siga a catedràtics, i veieu els problemes que teníeu per a la promoció. Per tant, és necessari el canvi, no té sentit la continuïtat perquè, per molt que es vulguen fer les coses igual, les coses no milloraran.

Nosaltres hem plantejat en el nostre programa una sèrie de principis. Els podeu llegir, els teniu ací, jo voldria quedar-me només en algun. Hem parlat d'autonomia, de dignitat, de compromís. La nostra candidatura és una candidatura de servei, és una candidatura que vol ser molt servidora de la comunitat universitària, no vol ostentar càrrecs, vol posar-se al servei, vol ser molt accessible, tenir molta proximitat, facilitar la participació, òbviament mantenir principis d'igualtat, de no discriminació, de reconeixement de la diversitat, de sostenibilitat i de transparència. La transparència també és una mesura que està quasi oblidada. Podeu mirar el rànquing de transparència. La nostra Universitat en el rànquing espanyol de transparència, que lidera des de fa molts anys la meua benvolguda Universitat de Cantàbria amb la qual nosaltres tenim unitats associades, la nostra Universitat ocupa el lloc 36 de les 49 públiques. Això la situa com una universitat translúcida opaca.

El programa, com ja vos he dit, el teniu en la web, jo volia només destacar-ne alguns punts, no fer-ne una lectura, ni tan sols un resum, això ho podeu fer vosaltres, que sou persones que teniu una gran capacitat intel·lectual i que segurament trobareu les mancances, les fortaleses, les debilitats del nostre programa i ens ajudareu a millorar-lo, ja sabeu que es una versió 1.0.

Nosaltres volem destacar alguns aspectes que són fonamentals, per exemple, volem parlar per als estudiants d'un potent programa propi de beques de grau que garantisca l'accés i la continuïtat, però també volem parlar de la nostra posició, que ha estat present des que ens presentàrem fa quatre anys, des que portàrem aquesta proposta en el nostre programa i des que intentàrem que aquesta proposta amb èxit l'aprovara exactament com estava redactada en el nostre programa el Claustre de la Universitat. Nosaltres hem demanat que es reduïsquen les taxes acadèmiques, i afortunadament en aquest curs això ja s'ha començat a produir exactament com nosaltres proposàvem, amb una baixada anual del 8%.

Però també creiem que és interessant tenir capacitat d'innovar. Els estudiants ens demanen altres coses, uns altres models de matrícula, una altra forma de gestionar la seua vida en la universitat, no anquilosar-se en els mateixos processos quan senzillament no els estem escoltant. El nostre segon lema és escoltar els estudiants, escoltar la comunitat universitària. Cal flexibilitzar els models de matrícula, es poden fins i tot realitzar per semestres, això no es fàcil, però caldrà fer-ho.

Nosaltres som un equip imaginatiu, i aquestes coses les hem anunciades, les hem publicades. Durant aquest període no hem estat desapareguts, hem estat presents. Hem parlat, hem portat propostes al Claustre, hem publicat en la premsa, per exemple sobre la baixada de les taxes universitàries publicàrem aquest article en el seu moment i és esforç comú, aquesta expressió, esforç comú, la trobareu en la resolució del Claustre, era una expressió que venia de la nostra proposta, un esforç comú entre l'administració i les universitats.

El personal d'administració i serveis, sobre el que recau una enorme responsabilitat, i a qui no s'ha cuidat bé, s'ha maltractat, en el sentit que s'ha fet, sense comptar molt amb ells, una reestructuració dels llocs de treball que no ha estat molt ben rebuda i de la qual no hi ha hagut manera de captar quines han estat les deficiències, una reestructuració que ha servit perquè molts centres queden infradotats, que ha servit perquè moltes persones multipliquen per un factor dos o tres la seua càrrega de treball. Això no té gens de sentit, s'ha acomiadat o ha deixat d'ocupar llocs de treball personal d'administració i serveis interí. Això no ha estat tampoc un procés fàcil i crec que hem de cuidar aquest procediment perquè es millore efectivament la seua situació.

Nosaltres evidentment volem millorar el model de carrera professional. Quan ara es pagarà la carrera professional, ens agrada recordar que també ho vàrem demanar nosaltres quan quasi ningú parlava d'això, i pensem i creiem que això és una proposta que ja fa quatre anys que ens reclamaven, perquè la trobem a la Universitat d'Alacant, la flexibilització de la jornada per motius personals, incloent la rebaixa de la dedicació horària a les persones majors de 60 anys. Ho reclamarem també en un article de premsa fa dos anys.

Del personal docent i investigador, voldria dir que el nostre objectiu és establir el professorat amb contractes precaris i això és l'objectiu que aquest rector assumirà a partir del dia 1 o 10 d'abril quan prenga possessió, i ho farà amb un compromís personal amb aquest col·lectiu. I òbviament consensuar i implementar el pla de reconeixement integral de la dedicació del professorat amb el nostre compromís que ja hi estava fa quatre anys i es manté en un màxim de 240 hores de docència anual. Això també ho hem defensat en els mitjans de comunicació.

Evidentment, sobre els diferents aspectes, voldria només mencionar alguns criteris generals. Sobre docència, per exemple, m'agradaria parlar de fomentar la dedicació a la docència com una de les activitats fonamentals del professorat. Moltes vegades els estudiants ens critiquen que en els mitjans que tenim per a ser avaluats compta molt més la investigació. Això és cert i fa que, fins i tot, nosaltres perdem l'interès o la passió per la docència. Nosaltres com a equip la tenim, com a equip pensem que és crucial que la qualitat de la docència s'incrementi i per això hem de fer també un pas endavant en l'aspecte de l'ensenyament virtual, perquè hem d'arribar a més gent i perquè creiem que la projecció de la Universitat a escala internacional és fonamental i a més a més és una font, no podré dir que inesgotable, però és una font evident de recursos que encara no s'ha explotat de manera adient.

En temes de recerca, d'investigació, crec que hem de promoure activament un model de captació i retenció de talent, hem d'anar sense complexos a les convocatòries Juan de la Cierva y Ramón y Cajal. Hem de dissenyar la plantilla de laboratoris i serveis centrals d'investigació amb l'assignació de personal i amb la formació i l'experiència i l'especialització.

Per tot això, creiem que és important fer un canvi. Per tot això, creiem que és important que la nostra candidatura siga la responsable de dur a la Universitat al lloc on es mereix, tant en els rànquings com sobretot en l'orgull de tots els membres de la Universitat en sentir-se membres d'una universitat que realment explota al màxim tot el seu potencial docent, investigador, de transferència, de comunicació.

Òbviament nosaltres tenim en el programa molts aspectes que a poc a poc han anat arreplegant-se, vàrem ser els primers que parlàrem de la necessitat de reobrir el

col·legi major, de donar-li aquest sentit de convivència, d'espai per als estudiants, aquest espai també possiblement per a conuiu també amb el Senatus, que serà una de les nostres parts del programa, on s'incorporaran els professors jubilats que voluntàriament vulguen continuar contribuint en la universitat com està fent-se a la Universitat de Saragossa.

M'agradaria anar acabant amb alguna recomanació, amb algun consell. Crec que a hores d'ara, després del temps que portem de campanya, no estaria mal que algú es replantejara quin ha estat el seu paper. Certament deia Alexander Pou allò d'"errar és humà i rectificar és de savis". Jo propose que rectifiquen, i ho propose a la candidatura de Mavi Mestre. Crec que heu de rectificar perquè aquesta universitat ha tingut sempre com a valor la limitació dels mandats, la renovació. Nosaltres, com a universitat, decidírem ja fa molts anys que el rector poguera estar 4 més 4 anys. Això no ho va decidir la Politècnica, nosaltres ho vàrem decidir, democràticament, en aquest Claustre, enfront de la decisió de la Politècnica que no era posar-ho. Teníem llibertat de fer-ho. Evidentment no ens fixàrem, i així hi ha molta gent que va participar en la redacció dels Estatuts, en posar-ho en cadascun dels càrrecs, vicerectors, etc..., però l'esperit és aquest. Crec que realment la Universitat necessita que les persones, quan han fet una tasca que no ha donat uns resultats tan fantàstics com he pogut expressar, donen un pas al costat i deixen que altres persones se n'ocupen.

Voldria acabar en aquest minut que em queda dient que la Universitat està malalta i que, com deia Ramón y Cajal fa 120 anys: "Hi ha poques persones que puguin ser cirurgians de si mateixos, el bisturí salvador ha de ser manejat per uns altres". M'agradaria llegir, per acabar, quina és la sensació que tenen alguns universitaris avui en dia de com està la situació en la Universitat, quan diu el professor Joan del Alcázar i el professor Javier de Lucas en el diari Levante d'avui allò que "... perquè la inequívoca línia de continuïtat de la candidatura de Mavi Mestre obliga a avaluar la seua gestió i no solament a apuntar la seua experiència. I la gestió de la candidata i d'alguns dels seus vicerectors que ens proposa ofereix nombrosos elements de crítica per la falta de solució en programes greus relatius a la precarització i falta d'estabilitat del professorat, per la mala organització de qüestions com els estudis de màster i doctorat, pel seu distanciament en comunicació amb la comunitat universitària." Això ho arreglarem. Acaben ells dient que "... un període que sent molt difícil, amb vells i nous problemes, que entenem seria desitjable afrontar amb un equip nou, fusionat i sense inèrcies del passat recent ". Aquesta és l'aposta de tota la comunitat universitària des del meu punt de vista, per això us deia que reflexionàreu, que pensàreu i que possiblement, després d'aquest cap de setmana de reflexió, retirareu la vostra candidatura. A la resta de la comunitat els demane que aposten pel canvi, aposten per

la universitat que t'escolta i que entenguen que aquest equip que ha començat el camí serà l'equip que governarà a l'abril la Universitat de València. Moltes gràcies.

A continuació, la moderadora dóna la paraula a la candidata Maria Vicenta Mestre Escrivà.

La candidata Maria Vicenta Mestre Escrivà comença la seua intervenció donant en primer lloc les gràcies per donar-me l'oportunitat de presentar el meu programa, la meua candidatura, el meu equip a aquest Claustre, que és el màxim òrgan de representació de la nostra Universitat. Em presente a rectora i sóc membre del Claustre. Ho he estat molt de temps amb el suport de les companyes i dels companys del meu centre, que m'han triat repetidament. Em presente com una més de vosaltres i amb la ferma voluntat de continuar treballant i participant i de retre comptes a aquest Claustre. Ho faig amb el màxim compromís i respecte a la comunitat universitària, com ho he fet sempre.

Començaré amb una breu reflexió de perquè em presente, perquè considere que tinc les condicions per ser la pròxima, la primera rectora de la Universitat de València, i quins són els reptes que tenim per davant. Al llarg dels darrers anys, a la Universitat de València ens hem enfrontat a nombrosos sostres que limitaven a totes les universitats públiques i també a la nostra comunitat universitària, amb duríssimes restriccions legals i pressupostàries hem viscut els pitjors anys per a les universitats públiques en l'etapa democràtica. Un finançament insuficient, una absurda taxa de reposició per a treballadores i treballadors, reducció de salaris, increment de docència, limitació de promocions, reducció de beques i increment de taxes. Per a cada límit, per a cada sostre, totes les persones que hem treballat dia a dia, a peu d'obra, en els consells de departament, en les juntes de centre, en les comissions, en el Consell de Govern, en la Mesa Negociadora, en el Claustre, entre d'elles jo, ens hem esforçat per buscar i trobar les millors solucions possibles amb diàleg, participació i consens.

S'obri ara un nou temps en què eixos sostres comencen a trencar-se, i podem avançar per a fer realitat les millores per les que totes i tots hem treballat, les millores que totes i tots hem reivindicat però també allò que volem per al futur, i per a lo qual tenim propostes concretes. Perquè encara queden molts sostres que trencar, per això presentem aquesta candidatura, sense conformisme, amb il·lusió, amb moltes ganes, des de l'experiència i amb un esperit constructiu. Presentem el nostre projecte amb la voluntat d'impulsar una transformació responsable en tots els àmbits de la nostra universitat. Aquest és sense dubte un gran repte al que fem front amb la màxima confiança, per alhora fonamentat en un projecte realista i ambiciós i amb un estil de govern caracteritzat pel diàleg, la participació i el consens.

Em presente per primera vegada a una elecció al Rectorat. En això sí que sóc l'única de les candidatures. M'acompanya un gran equip, que representa i integra les diverses sensibilitats existents dins de la nostra Universitat. Un equip que aportarà els diferents punts de vista amb què cal abordar els problemes, un equip paritari, que incorpora forces renovades unides alhora amb una gran experiència. A totes i a tots ens uneix un compromís contrastat de treballar dia a dia per la nostra institució, com a universitat pública, valenciana, de qualitat, però també oberta al món. Amb aquest equip i amb el projecte que compartiré ara amb vosaltres volem donar resposta a les necessitats de la societat valenciana i a les inquietuds de la comunitat universitària.

Començaré parlant dels valors i l'estil amb què volem transformar la nostra Universitat. A la base del nostre projecte hi ha els valors d'una universitat pública, i això significa per a nosaltres assegurar una docència de qualitat per tal de formar persones amb una bona capacitat de desenvolupar activitats professionals, que fomenten el progrés de la societat, però també amb un sentit responsable de ciutadania democràtica, una investigació avançada per a la millora del coneixement i el desenvolupament científic, totes elles posades al servei del benestar social i de l'avanç en les condicions de vida de les persones, la difusió de la cultura per a dinamitzar i possibilitar el reconeixement de la societat valenciana. Els valors que fonamenten en el nostre projecte són els d'una universitat democràtica en la seua governança, apel·lant als nostres Estatuts decidits per la comunitat universitària dins del marc legislatiu d'una institució pública, i propose un nou model de Claustre, que pense i planifique polítiques a llarg termini i la seua viabilitat, en el qual es creen grups de treball per a estudiar la situació real i fer propostes viables a tots els claustrals que representen tots els col·lectius i els seus respectius centres.

El nostre és un estil democràtic de diàleg, de participació i de construcció de consensos tan amples com siga possible, buscant sempre la cohesió de la comunitat universitària, un estil que caracteritza el nostre equip i que significa, en primer lloc, una governança basada en la responsabilitat compartida pel Consell de Direcció, el Consell de Govern, el Claustre, les juntes de centre, els consells de departaments i instituts, les comissions assessores, l'Assemblea General d'Estudiants i la Mesa Negociadora, entre altres. Un treball constant per garantir el funcionament democràtic de les nostres estructures de participació, per mantenir la transparència de la informació i dels processos de decisions i que reta comptes de l'activitat del govern a la Universitat i a la societat. Tenim els mecanismes en els nostres Estatuts i cal assegurar-ne el compliment perquè qualsevol membre de la comunitat universitària puga intervenir en la presa de decisions.

El servei públic que prestem ens ha estat encomanat per la societat valenciana a la qual ens devem. Això requereix fermesa en l'exigència dels recursos públics i del marc normatiu que necessitem per prestar aquest servei. Fermesa que he mostrat en la meua trajectòria de gestió a la Universitat, defensant l'autonomia universitària amb respecte al marc legislatiu i amb responsabilitat institucional. El nostre caràcter d'universitat pública significa sobretot garantir la igualtat, el respecte a la diversitat i la sostenibilitat i ser referència per a la societat en la seua defensa. Aquests són valors transversals que han d'estar presents en totes i cadascuna de les missions que la societat ens ha encomanat. Això significa superar dinàmiques discriminatòries en el tracte de les persones, donar respostes innovadores i formar adequadament per promoure la igualtat enfront dels reptes que se'ns plantegen des de la perspectiva de gènere i des de les diversitats funcionals, personals i socials, fer avançar la docència, la investigació i la difusió de la cultura amb una perspectiva igualitària, inclusiva i sostenible, millorar la conciliació de la vida laboral i personal de la comunitat universitària, orientar totes les polítiques universitàries a l'ús responsable i sostenible dels recursos.

Aquest són els valors que són a la base del nostre projecte i que són les arrels de la universitat pública, universitat que entre totes i tots construïm, els valors que ens han portat a elaborar un programa i una candidatura per avançar en la transformació responsable de la nostra universitat, la universitat de totes i de tots, la universitat on tothom trobe el seu lloc i se senta respectat. Una universitat que ha de tenir en el seu centre les persones, estudiantat, personal d'administració i serveis, personal docent i investigador, personal investigador en formació, perquè volem ser l'equip de totes i de tots. Vull ser la rectora de tots els col·lectius, estudiantat, personal d'administració i serveis, personal docent i investigador, i a tots ells dedicaré el mateix esforç, atenció i compromís.

Parlem ara de les persones. En primer lloc em referiré a l'estudiantat. Les estudiants i els estudiants són sens dubte el centre de la universitat. Els nostres esforços van encaminats a aconseguir que puguen assolir els seus objectius, perquè el progrés de l'estudiantat és el nostre èxit com a universitat. En quina direcció volem avançar? Em centraré en alguns dels objectius que arreplega el programa. Garantirem la igualtat d'oportunitats i per això reclamarem i defensarem davant els organismes competents una reducció de taxes i l'equiparació del preu de matrícula de grau i de màster. Continuarem reforçant els programes propis de beques i ajudes per tal d'assegurar que cap estudiant o estudianta quede fora de la nostra Universitat per qüestions econòmiques. Potenciarem les mesures de suport a l'accés i permanència de l'estudiantat amb diversitat funcional; ja som la primera universitat a acollir a aquests estudiants. Incrementarem la participació i la representació de l'estudiantat de la

Universitat. Ampliarem la seua participació en les estructures de govern. Afavorirem l'associacionisme estudiantil i donarem suport als seus projectes que siguen d'interès col·lectiu. Fomentarem la formació integral i millorarem la qualitat de vida de l'estudiantat. Facilitarem l'ús dels mitjans de transport públics reclamant interconnexió entres els campus, descomptes i més serveis. Reforçarem el servei de menjador a tots els campus. Simplificarem els tràmits administratius mitjançant el desenvolupament d'aplicacions de dispositius mòbils. Potenciarem els programes transversals d'educació en valors. Crearem el passaport cultural i atorgarem un reconeixement formal a la participació en activitats culturals de l'estudiantat. Desenvoluparem a l'edifici del Col·legi Major Lluís Vives un projecte cultural i de serveis a l'estudiantat amb la seua participació directa. Però potenciarem també l'ocupabilitat. Les taxes d'ocupació dels egressats i les egressades de la Universitat de València són més positives del que es diu, però no ens podem conformar amb el fet que la nostra universitat tinga una taxa d'ocupació superior a altres universitats. Volem que la inserció laboral siga major, volem trencar també aquest sostre. I amb quines mesures, a més d'una més completa formació? Elaborarem un pla general d'ocupació per a l'estudiantat, potenciarem les jornades sobre eixides professionals dels títols, millorarem les competències lingüístiques, potenciarem la relació amb persones graduades professionalment rellevants que puguen exercir com a mentors per aconseguir aquesta millor inserció laboral del nostre estudiantat.

A continuació exposaré també algunes propostes relacionades amb el personal d'administració i serveis. No es pot entendre una universitat moderna si no disposa d'un personal d'administració i serveis motivat, format, reconegut i ben organitzat. Tanmateix, com a conseqüència de les restriccions pressupostàries dels darrers anys i de la impossibilitat de reposició de places imposada pel Govern, ens trobem en una situació complicada per al PAS de la nostra Universitat, situació que repercuteix negativament en les seues condicions de treball i que pot afectar a la qualitat dels servies que prestem. Hem aconseguit, amb gran esforç, el reconeixement retributiu de la carrera professional per a aquest personal. Ha sigut un procés llarg, en el qual hem treballat molt els que estàvem amb les seccions sindicals defensant davant la Conselleria aquest dret que tenien els nostres treballadors. I ho hem fet en el moment en què hem tingut el marc legal per fer-ho i en compliment del nostre compromís. Però és ara el moment d'avançar i proposem fer-ho de la manera següent: desenvoluparem un model de progrés professional del PAS per a la promoció de les persones i la millora de les seues condicions laborals i salarials, amb una formació necessària. Treballarem per a la conciliació de la vida laboral i personal per possibilitar l'avanç professional i la coresponsabilitat familiar. Continuarem reclamant la constitució de la mesa sectorial d'universitats públiques valencianes amb la Conselleria d'Educació per tal de poder

avançar en la millora i en l'harmonització de les condicions laborals del personal d'administració i serveis de la nostra Universitat. Impulsarem una política de planificació de la plantilla del PAS. A més, promourem la seua participació mitjançant una comissió assessora en política de PAS amb persones amb experiència i responsabilitat diverses, a més de continuar respectant els mecanismes de negociació sindical de les condicions de treball. Mantindrem una actuació decidida de reclamació a les administracions públiques d'una major dotació de personal i de finançament per a la millora de les condicions contractuals de la plantilla, cosa que ens permetrà reconsiderar els processos d'externalització.

Per últim, em referiré al personal docent i investigador. Els darrers anys han estat molt complicats per al professorat de la nostra Universitat, i per a la gestió de la política de personal docent i investigador com a conseqüència de les restriccions pressupostàries d'una absurda taxa de reposició d'efectius. El resultat més negatiu ha estat una lleugera reducció del PDI amb vinculació permanent i l'increment del pes de la contractació temporal a través de professorat associat, única figura que ens ha permès la normativa universitària en un context de fort increment de l'OCA, que tots coneixem per la implantació dels graus. Però també hem tingut altres efectes negatius derivats d'aquest marc, com són l'envelliment de la plantilla, l'ajornament de la promoció del professorat acreditat i sobretot l'amenaça real que ha viscut el professorat ajudant doctor d'haver d'abandonar la universitat a la finalització dels seus contractes, fet que hem aconseguit evitar.

La Universitat de València, a través de procediments acordats de forma molt àmplia pels seus òrgans col·legiats de govern, ha intentat en aquests temps difícils atendre prioritàriament la situació del professorat amb una situació laboral més vulnerable. S'ha assegurat l'estabilitat laboral del professorat ajudant, ajudant doctor i contractat doctor interí, la funcionarització del professorat contractat doctor i finalment la promoció del professorat titular acreditat. És important recordar que la Universitat de València ha facilitat la permanència de totes les seues persones amb una política de PDI negociada i acordada de manera quasi unànime per Comissió de Professorat i Consell de Govern mitjançant negociació sindical. Les jubilacions de professorat han mantingut una pauta estable des de 2012. Al mateix temps, s'ha fet un esforç en aquests anys difícils per dotar places d'ajudant doctor i incorporar així gent jove a la plantilla, en un context en què per traure places d'ajudant doctor calia eliminar places d'altres col·lectius, perquè la RLT no podia augmentar.

Però ara cal donar un impuls a la política de PDI amb les accions següents. A partir del nostre coneixement profund dels desequilibris estructurals de la plantilla, farem una planificació estratègica de la plantilla pluriennal, a quatre anys vista, per tal d'avançar-

nos als problemes. Abordarem la diversitat de les àrees de coneixement amb criteris objectius de dotació de places d'ajudant i ajudant doctor, considerant el balanç docent, l'edat de la plantilla i la proporció de professorat temporal. Recuperarem la carrera professional del professorat i mantindrem el compromís de promoció del professorat acreditat. Avançarem en el reconeixement integral de la dedicació del professorat en docència, investigació, innovació, transferència i gestió, i plantejarem mesures de flexibilització en funció de l'edat i del gènere.

Vull fer una referència particular a la situació del professorat associat. És un problema complex, que afecta totes les universitats i que deriva de restriccions pressupostàries i normatives que necessiten també solucions complexes. Continuarem reivindicant en el marc del conveni col·lectiu amb la Conselleria d'Educació, una figura de professorat de substitució a temps complet, amb el salari de conveni corresponent, per cobrir necessitats docents conjunturals. Reclamarem en el marc d'aquest conveni una remuneració digna per al professorat associat i finançament per dur a terme aquesta política. Flexibilitzarem el programa d'estabilització del professorat associat acreditat per tal d'ampliar aquesta possibilitat d'estabilització. Dins de les possibilitats de la taxa de reposició i sense deixar de reclamar la possibilitat d'ampliar la plantilla, augmentarem el nombre de places de professorat ajudant i ajudant doctor per a fer front a les necessitats estructurals. Tot això serà prioritari en la nostra acció de govern, des del primer dia, negociant i consensuant les millors opcions possibles.

Passe ara a parlar de les funcions de la Universitat i començaré per la docència. Cap on volem avançar en la dimensió docent? Volem reivindicar el valor de la docència, en la qual l'alumnat ha de ser el centre del procés formatiu, i potenciar-la de manera equilibrada amb la investigació, perquè creiem que són inseparables. Una vegada ja s'han superat els procediments de reacreditació dels títols, és el moment oportú per impulsar una oferta harmònica i interrelacionada dels estudis de grau i de màster, i repensar els models de docència per millorar la qualitat de l'ensenyament.

Les mesures amb què pretenem assolir aquest avanç es poden resumir en les següents: Potenciarem un programa global d'orientació i acompanyament de l'estudiantat des del seu ingrés a la Universitat fins la seua inserció professional. Estudiarem mesures de flexibilització de la grandària dels grups que tinguen en compte les característiques dels títols i també les metodologies docents. Establirem de forma dialogada i participativa un mapa global de títols de grau i de màster que harmonitze la nostra oferta. Potenciarem els estudis de doctorat fent visible i desenvolupant estratègicament l'Escola de Doctorat. Promourem la innovació com a estratègia de millora de la docència. Impulsarem un procés de millora contínua en tecnologia i

continguts de les plataformes d'ensenyament virtual. Potenciarem la Universitat de València com a referent en l'aprenentatge al llarg de la vida.

Parlaré a continuació també de la investigació, la innovació i la transferència. La investigació es posiciona al món i ens permet tornar a la societat la inversió que aquesta fa en nosaltres, millorant el seu sistema productiu i fent-la progressar de manera sostenible desenvolupant una economia basada en el coneixement. S'ha volgut transmetre la imatge d'una universitat que retrocedeix en el seus resultats d'investigació, a partir de lleugeres caigudes en alguns dels rànquings com el de Shanghai. Aquesta imatge negativa no ajuda a transmetre a la societat el gran esforç del nostre personal investigador. En un context de dures restriccions de finançament, la nostra Universitat, des del 2012, ha aconseguit fer créixer l'impacte de les seues publicacions, ha incrementat la seua cartera de patents i ha captat un 50% més de finançament procedent de projectes competitius en diferents convocatòries. Així, és actualment la sisena universitat espanyola en la mitjana dels rànquings generals i la tercera en investigació.

Però reconèixer la realitat del gran esforç realitzat pel personal investigador de la nostra Universitat, no vol dir que ens conformem amb els resultats actuals. Ben al contrari, entenem que és el moment de donar un impuls decidit a la política d'investigació i de transferència de la Universitat. N'estem tan convençuts que volem reforçar la gestió d'aquesta àrea amb dos vicerectorats coordinats responsables d'investigació, d'innovació i de transferència. Volem consolidar la Universitat de València com el que ja és en aquest moment, el principal motor d'investigació de la comunitat valenciana, i estimular el seu posicionament entre les millors institucions investigadores a nivell nacional i internacional.

Aquestes són, entre altres, les mesures que proposen en aquest àmbit: establirem estratègies en la política d'investigació consolidant línies existents i donant suport a les línies d'excel·lència, però també fomentant la posada en marxa de noves línies, especialment en les àrees menys representades en investigació. Potenciarem els serveis i els programes de suport a la investigació, identificant les necessitats i amb una planificació racional de les adquisicions i les contractacions necessàries. Estabilitzarem i promocionarem el personal investigador, augmentant l'oferta predoctoral i postdoctoral, facilitant la incorporació de contractats del programa Ramón y Cajal i elaborant també un pla de formació i promoció per al PAS tècnic. Potenciarem la internacionalització de la investigació de la Universitat de València. Impulsarem la innovació en un entorn que permeta la transferència del coneixement, reconeixent que tota l'activitat investigadora i de transferència i innovació és important amb les especificitats pròpies en les diferents àrees de coneixement.

Continuaré amb un dels objectius claus perquè la Universitat de València siga una universitat de referència. Em referisc a la internacionalització i a la cooperació. Apostem per impulsar la mobilitat de l'estudiantat, del personal d'administració i serveis, del personal investigador en formació i del personal docent i investigador en graus, màsters i doctorat, alhora que es fomenta la participació de persones amb discapacitat en els programes d'intercanvi. Volem mantenir i impulsar el nostre compromís ètic i la cooperació en la lluita contra les desigualtats. Per potenciar la projecció internacional dels estudis de la investigació fomentarem el desenvolupament de dobles titulacions i de titulacions conjuntes de grau i màster amb universitat estrangeres. Impulsarem la relació d'escoles de postgrau i doctorat estrangeres. Cal, a més, fomentar la competència en llengües de la comunitat universitària. Consolidarem i ampliarem l'oferta del pla d'investigació i innovació de la docència en anglès i la farem extensiva a altres llengües. Ampliarem l'oferta acadèmica de l'anglès en un pla de multilingüisme. Però la Universitat de València ha de mantenir el seu compromís amb la cooperació internacional. Ampliarem aquesta cooperació coordinant esforços entre el nostre personal i els diferents organismes. Fomentarem la formació en línia gratuïta i subvencionada per a l'estudiantat de països empobrits i facilitarem els seus estudis de màster i doctorat a la nostra Universitat.

Aquestes polítiques necessiten recursos, i per tant, de manera transversal, un dels reptes és proposar la constitució d'una unitat de transformació digital que ha de tenir la missió d'impulsar, coordinar i supervisar totes les accions necessàries per aconseguir que la nostra Universitat evolucione definitivament cap a una universitat sense papers.

Quant a infraestructures, executarem l'obra de rehabilitació del Col·legi Major Lluís Vives, amb el consens de la comunitat universitària i amb participació estudiantil, per convertir-lo en un referent cultural i un espai destinat majoritàriament a serveis i activitats per a tot l'estudiantat. Però també executarem obres al campus dels Tarongers: un edifici de serveis múltiples on atendre les necessitats dels diferents col·lectius d'aquest campus. Per fer tot això necessitem una suficiència econòmica. I és per això que nosaltres portem un Vicerectorat d'Economia que ens ha de garantir aquesta reivindicació d'un nou pla de finançament.

Tampoc no vull deixar de dir que aquesta és una universitat gran, històrica i digna, que no necessita recuperar la seua dignitat, com diu un candidat, perquè no l'ha perduda mai, ni ha caigut a terra, com diu l'altra candidata. El que hem de fer és defensar-la, com moltes i molts hem fet contínuament dia rere dia. Reforçarem la nostra projecció institucional, reforçarem també la nostra dimensió cultural, amb els seus programes expositius, l'acadèmia pública, la nau inclusiva. Continuarem la nostra política

lingüística, en el pla d'increment de la docència en valencià, resultat d'una petició del Claustre, però també amb una oferta multilingüe.

A grans trets, us he presentat els valors i les polítiques del projecte amb què ens presentem a les eleccions al Rectorat. Un projecte elaborat i compartit per un ample equip de persones, no només per les que conformaran el Consell de Direcció, sinó també per moltes més. Un programa que té com a base els valors d'una universitat pública de qualitat, arrelada a la societat valenciana. Un projecte que posa en el seu centre les persones. Una candidatura responsable, coneixedora de la situació actual de la universitat, de com fer front i donar solució a reptes i problemes que tenim, que confia en els òrgans de govern democràtics per prendre les decisions, sempre dialogant, consensuant i fent que les persones participen en el desenvolupament de la política universitària. Moltes gràcies.

La moderadora indica que, després haver escoltat les explicacions dels programes de les tres candidatures, es fa una pausa de 10 minuts abans de procedir al primer torn d'intervencions. Segon els Estatuts de la nostra Universitat, hi ha ara una fase d'intervencions, amb una durada màxima de dues hores, que es divideix en dos torns, cadascun dels quals dura una hora i un quart. Com que hi ha demanades 26 sol·licituds de paraula, cada intervenció serà de dos minuts.

La moderadora dóna inici al primer torn d'intervencions. Adverteix prèviament que les persones que vulguen fer ús de la paraula en el segon torn d'intervencions han de presentar-ne la sol·licitud a la Mesa del Claustre al llarg d'aquest primer torn. Hi ha 26 paraules demanes. Es dirà el nom de la persona claustral a qui toque d'intervenir, i també el de la següent perquè es prepare. La durada de cada intervenció és de dos minuts. La Mesa avisarà a la persona en ús de la paraula quan falten 30 segons per acabar el seu torn. Es prega que tothom que s'ajuste al temps. La moderadora comença a cridar els intervinents.

Pedro Cabrera Juan diu que és PAS de la Universitat de València i claustral pel campus de Blasco Ibáñez. Voldria fer tres preguntes que els meus companys i companyes li han demanat que trasllade a les tres candidatures a rector o rectora. Primer, estem al segle XXI i el PAS no entén com encara, per a poder elegir al rector o la rectora, hi ha entre els dos estaments que treballen a la Universitat, el PDI i el PAS, una ponderació de vot tan diferent. Pensa que tots i totes han de tenir el mateix dret: una persona un vot, és a dir, que valga el mateix el vot d'un PAS com el d'un PDI. Els demana que en pensen i què farien per canviar-ho? Segona pregunta: les candidates i el candidat estan a favor o en contra de la privatització de les consergeries de la Universitat? També demana què pensen les candidates i el candidat de les empreses externes que treballen a la nostra

Universitat i que no respecten les condicions dignes dels seus treballadors i treballadores i què hi farien. El tercer punt és el punt estrella: la carrera professional del PAS. Primer de res vol felicitar per la feina feta a tots i a totes dins i fora de la Universitat per aconseguir aquest dret que ha costat tant i que gràcies a tots i a totes per fi ja tenim la carrera professional implantada al 100%: als claustrals que avui són ací i als que ja no hi són perquè van deixar el seu càrrec, a la Junta de PAS, a tots el sindicats que van lluitar i negociar la implantació dins i fora de la Mesa Negociadora, i també a la part de la Universitat, al rector i al seu equip rectoral, a la Mesa Negociadora, on es va arribar a un acord final. Un treball fet per tots i totes i per al PAS. Com sempre, però, hi ha un però. I és que aquesta implantació no és per a tots i totes els treballadors i les treballadores del PAS: el funcionariat interí i laboral eventual no té aquest dret. Què faran les candidates i el candidat perquè ells i elles tinguen el mateix dret? Gràcies i molta sort.

Cecilia Sanjuán Ortiz indica que des de la Delegació d'Alumnes de Medicina de la Universitat volem saber, en primer lloc, quina és la vostra posició davant l'obertura de la nova Facultat de Medicina d'Alacant. Com tots sabem, en els últims anys les facultats de Medicina, tant públiques com privades, s'han multiplicat i han sigut utilitzades com a eina política, tant per empreses privades com per institucions públiques. La nostra formació està, a diferència d'altres, regulada pels *numerus clausus*, ja que per a acabar el procés formatiu i poder exercir ens hem de presentar a un examen a nivell estatal, que cada vegada ofereix menys places si es compara amb els estudiants que acabem el grau. La meitat dels nostres companys i companyes que demà es presenten al MIR es quedaran sense poder acabar la seua formació ni poder exercir-la, després de tants anys de treball i esforç. Per tot això, ens preocupa que els graus en Medicina es plantegen més com una eina per traure vots i no com una formació de qualitat per tal de millorar la sanitat de totes i tots. Volem saber quina és la vostra posició i si doneu suport a l'obertura d'aquesta nova facultat o si lluitareu fent costat a la postura actual del Deganat i als estudiants de la nostra Facultat de Medicina. Gràcies.

Beatriz Atienza Carbonell diu que ens preocupa molt la situació que tenim en aquesta Comunitat, especialment a la ciutat de València, on tenim dues universitats privades que amenacen contínuament d'entrar també als nostres hospitals universitaris. Com que partim d'una situació en què ja hi ha una massificació en les nostres pràctiques clíniques, si es deixa la porta oberta a aquests estudiants de la privada, els de la nostra Universitat, nosaltres i els nostres companys, no podran continuar realitzant unes pràctiques de qualitat que garantisquen la seguretat dels pacients i del nostre aprenentatge com a futurs professionals de la medicina. Com sabeu, fa dos anys que es va aprovar el Decret 412/2015 que regula els hospitals universitaris, i ara mateix el futur rector o rectora és qui tindrà la potestat de decidir què fa amb les universitats

privades, si hi posa una mur d'acer o deixa la porta oberta perquè es destrosse la nostra formació. Volíem saber quina és la proposta de cada candidatura en aquesta posició. Moltes gràcies.

Gabriel Aparicio i Pla diu que és claustral PAS del Servei d'Informàtica i membre del STEPV, entre altres. Voldria agrair a les tres candidatures l'esforç que han fet per tenir propostes com les que fa uns minuts han exposat. Moltes gràcies en el meu nom personal i, crec, en el de tot el Claustre. Durant els últims anys, amb el Pla d'increment de la docència en valencià, s'ha produït un canvi significatiu en la direcció d'avançar cap a la desitjable igualtat lingüística. Molts claustrals som conscients de les dificultats que això ha comportat i del fet que els resultats són variables segons les titulacions, però també hem de reconèixer que s'han fet avanços molt rellevants, i ens interessa especialment i ens preocupa la continuïtat que això tindrà en el futur, siga quina siga la candidatura guanyadora, perquè entenem que les polítiques que s'han aplicat i l'avanç aconseguit durant els darrers anys reflecteixen fidelment l'esperit dels nostres Estatuts. La pregunta és òbvia. Podem confiar que el progrés es mantindrà guanye qui guanye? Gràcies.

Carlos Vila Descals indica que és representant del PDI no permanent de la Facultat de Química. Actualment és investigador Ramón y Cajal i ha sigut investigador Juan de la Cierva. Les seues reclamacions o comentaris als candidats al Rectorat són diverses. En primer lloc, desitjaria que la Universitat de València deixara que els investigadors Ramón y Cajal i Juan de la Cierva donaren, si és possible als departaments a què pertanyen, les 80 hores de classes que permet el Ministeri. Actualment, en el Estatut del personal investigador de la UVEG només es poder donar 6 crèdits anuals. Això és un perjudici per als investigadors de la nostra Universitat enfront dels d'altres universitats valencianes i estatals a l'hora de tenir més punts en barems, concursos i acreditacions. Què pensen també els candidats dels projectes precompetitius de la Universitat? L'últim projecte va ser del 2014. Per acabar, m'agradaria explicar la meua experiència com a candidat Ramón y Cajal: veig una mica de deixadesa per part de Universitat de València enfront dels investigadors seleccionats mitjançant un programa tant competitiu del Ministeri. Al gener de 2016, vaig demanar la Ramón y Cajal amb el suport d'un grup de la UVEG, segons la normativa d'aquesta Universitat. El 26 de juny va eixir la proposta de resolució provisional dels candidats. Aquell mateix dia, la Universitat de Cadis em va enviar un correu electrònic en què em donaven l'enhorabona i em convidaven a unir-me a aquella universitat, amb una millora de sou i un investigador predoctoral. De la Universitat de València no vaig rebre cap correu. El 30 de juny vaig rebre un altre correu electrònic del director del Centre Príncep Felip, que em felicitava i m'oferia un estudiant de doctorat si m'incorporava a aquest centre. El 7 de setembre apareix la resolució dels candidats seleccionats. L'11 de setembre la

Universitat d'Alcalà em va escriure per oferir-me d'entrar-hi, amb uns 5.000 euros addicionals per a investigació i un any pagat en la residència. Finalment, el Servei d'Investigació de la Universitat es va posar en contacte amb mi per començar el procés per a demanar la formalització de l'acord d'incorporació. Amb aquesta explicació, el que vull dir és que en altres universitats els investigadors estan millor considerats que en aquesta universitat. Crec que la Universitat de València, a més de transmissió de coneixement, també ha d'invertir per generar coneixement. Moltes gràcies.

Francisco Rafael Marí Grafiá indica que és claustral del PAS pel campus de Blasco Ibáñez i membre de la secció sindical del STEPV. Des de la meua qualitat com a persona compromesa amb la lluita sindical, volia més que llançar una pregunta, expressar un desig. Com a membre de la secció i com a persona que participa en les negociacions de les condicions laborals del personal, de la plantilla de la nostra Universitat, en primer lloc, voldria reconèixer la disposició al diàleg i el tarannà negociador que ha caracteritzat l'equip de l'actual rector, Esteban Morcillo, i en especial la presidenta de la Mesa Negociadora durant el seu segon mandat. Malgrat les discrepàncies que hi manté la nostra secció sindical en alguns temes, no puc sinó agrair a la candidata Mavi Mestre que en la negociació del conveni col·lectiu haja sigut l'única vicerectora que s'ha posat de part de les treballadores i dels treballadors de les cinc universitats públiques. Dit això, nosaltres, com a secció sindical, no podem demanar el vot absolutament a ningú, ni a favor ni en contra, però el desig és el que tot seguit expressaré. Siga quin siga el resultat de les eleccions a rector o rectora, voldríem que, sense traïr el programa electoral que cada candidat o candidata presenta a la contesa electoral, l'equip directiu no s'aparte d'aquesta manera de fer política universitària. Res més. Gràcies.

Joan Guido Pelegi Torres diu que des del Bloc d'Estudiants Agermanats volem proposar tota una sèrie d'idees, de mesures i de preguntes a les candidatures, començant per aquestes. Nosaltres pensem que cal pressionar i negociar amb la Generalitat Valenciana per a majors baixades de taxes, incidint també en les segones i posteriors matrícules, i en una moderació substancial del preu dels màsters. Igualment, pensem que cal augmentar la dotació i reduir els requisits econòmics i acadèmics per accedir a les beques d'estudi. I també cal fomentar l'ampliació de les beques d'iniciació a la investigació; crear beques de segon màster i segon grau perquè l'estudiantat més desfavorit que vulga incrementar la seua formació ho puga fer; establir la gratuïtat de les proves de nivell i cursos d'aprenentatge d'idiomes que actualment no es donen en aquesta universitat. Pensem, d'altra banda, que els serveis de reprografia haurien de fomentar, generalitzar i vehicular l'ús del paper reciclat, que hauria de ser l'opció sempre predeterminada. Finalment, pensem que la universitat i l'equip rectoral que isca escollit de les urnes ha de dur a terme un procés de recuperació progressiva del

serveis públics de la nostra Universitat que han estat externalitzats, com les cafeteries, en els quals els treballadors i les treballadores han perdut els seus drets. Volem plantejar aquestes qüestions i saber si es troben dins dels programes de les candidatures i com les pensen dur a terme. Moltes gràcies.

Marta Meneu Borja indica que, continuant amb les preguntes del Bloc d'Estudiants Agermanats, l'aprovació del Pla d'increment de la docència en valencià va ser una fita històrica l'any 2012, i ara per ara amb el 43% de docència en valencià decretat en l'OCA del curs 2018-2019, cada vegada es fa més complicat aquest increment, sobretot a l'hora d'organitzar l'oferta acadèmica als diferents centres. Demanem la tornada al requisit lingüístic del nivell C1 per a tot el professorat i el treball exhaustiu i cautelós amb els centres i els seus departaments perquè es puguin complir els criteris lingüístics exigits al Pla. Ha de ser un objectiu de tota la comunitat universitària aconseguir el compliment del dret a estudiar en les dues llengües oficials de la Universitat de València. D'aquesta manera avançarem cap al multilingüisme, i per això cal fomentar l'ús i la normalització de l'ensenyament en valencià també en els grups que fins ara estudien únicament en castellà, potenciant la creació de grups mixtos que treballen en les dues llengües oficials. Cal eradicar la segregació i les barreres lingüístiques amb el foment del plurilingüisme per mitjà dels grups mixtos. Ja s'ha fet evident, després d'estudiar-ho minuciosament en el grup de treball de la Comissió de Política Lingüística, que una clara majoria de persones inscrites als màsters prové de zones catalanoparlants. El Pla d'increment de la docència en valencià demana una atenció també al postgrau i, per això, creiem que és necessari un pla de multilingüisme que fomenti també el valencià. Som conscients de l'escàs suport de l'elit departamental, però cal una norma i alhora una conscienciació de la importància de la competència lingüística, que és tan rellevant com totes les altres competències. I des del BEA volem preguntar als candidats si tenen aquestes necessitats en els seus programes. I no voldria acabar aquesta intervenció sense recordar la importància que haurien de tenir les polítiques inclusives i amb perspectiva de gènere dins de la Universitat. La lluita feminista és molt necessària. En aquest sentit, vull recordar la vaga que s'està organitzant per al 8 de març, Dia de la Dona Treballadora, a nivell internacional. Anime a totes les membres del Claustre, estudiantes, professores i membres del PAS a afegir-s'hi, perquè si nosaltres ens aturem, s'atura tot. Gràcies.

Sergi Vidal Domínguez diu que no sé si us adoneu que l'estudiantat també sabem pensar, també tenim idees, també tenim propostes, i en aquest debat algunes candidatures han parlat més del 80% dels seu temps de professorat, professorat i professorat, i de l'estudiantat i d'altres col·lectius de la Universitat no. Cal que en siguem conscients. L'estudiantat som actors i actrius en aquesta comunitat i tenim la mateixa capacitat propositiva de treball i d'avaluació. Demanem fermament participar

en tots el processos de treball sobre les polítiques que ens afecten, a nosaltres i a la nostra Universitat. La participació no només consisteix en el debat sobre propostes ja treballades i, amb sort, esmenables, perquè quatre ulls veuen més que dos, i això és fonamental en les fases de proposició i de treball si sabem analitzar i proposar i debatre i avaluar. Amb sort ens estarem entre quatre i sis o vuit anys a la universitat, d'acord, però hi estem i hi estarem, i no passarem per ací per venir a classe i tornar a casa o al bar. Per això, vull fer dues reflexions i preguntes. La Delegació d'Estudiants ha sofert una degeneració de les seues competències des del canvi obligat per la LOU del Vicerectorat d'Estudiants a la Delegació. El Consell de Govern va acordar un traspàs de competències que no s'ha vist reflectit en cap paper més enllà d'un acord de la Junta de Govern d'abril de 2002. Ahir, a l'Assemblea General d'Estudiants vam crear una comissió per treballar un replantejament de la Delegació i un acord sobre la seua naturalesa, les seues funcions i el seu procediment d'elecció. Estareu disposades i disposats a assumir allò que l'AGE diga sobre el què, el com i el qui de la Delegació d'Estudiants? I segona, la Llei orgànica d'universitats, en referència als membres del Claustre i a les juntes de centre, diu que en qualsevol cas la majoria dels seus membres han de ser professors amb vinculació permanent. També diu això mateix en referència al vot ponderat de les eleccions al Rectorat. Davant la possibilitat d'un canvi en la LOU, la nostra Universitat estaria disposada a renunciar al 50% de representació del professorat doctor amb vinculació permanent a favor de més representació d'altres col·lectius com l'estudiantat i el PAS? Gràcies.

Miguel Antonio de la Guardia Cirugeda vol d'entrada agrair als tres candidats el seu esforç i sacrifici per oferir-se a la comunitat universitària. També he sentit amb gust la presentació que ha fet el professor Vicent Martínez del seu programa i la lectura per part de la professora García Benau i la professora Mestre. La veritat és que, mirant els programes, un es queda una miqueta bocabadat, perquè en principi, com seria raonable, hi ha moltes coincidències i molts bons desitjos, però com a elector em trobe amb una dificultat, i es que vull conèixer-ne les prioritats i saber les mesures concretes que tiraran endavant. En aquest cas, hi ha un problema. Com que la presa de possessió serà al mes d'abril, tenim el 2018 amb un pressupost que ja està fet i tancat. Així, demanaria als tres candidats que explicaren quines són les seues prioritats, o almenys que oferiren tres propostes que portaran a terme durant aquests mesos del 2018, amb una avaluació del cost, perquè les paraules són molt agràides, però els números s'han de donar. També una postil·la per a la professora García Benau. I ara faré servir la meua pròpia llengua (el castellà), tot i que en el Claustre la llengua majoritària és el valencià i totes dues són llengües de la Universitat de València, per preguntar-li una cosa que fa vuit anys em vaig quedar amb ganes de preguntar-li: què espera per

almenys poder llegir el seu discurs, el seu programa, en l'altra llengua de la Universitat de València que sembla ser la majoritària dins del Claustre? Moltes gràcies.

Raquel Borges Blázquez diu que està acompanyada de Rafael Moll Noguera i que parlaran en nom dels quatre representants del personal investigador en formació al Claustre. Permeteu que el meu company dirigisca una paraules a les candidates i al candidat a rector en aquestes pròximes eleccions. Rafael Moll Noguera diu que és la meua obligació com a elector i com a representant del col·lectiu PIF que acudisca als vostres programes electorals publicats per a conèixer quines són les vostres propostes concretes a l'hora de resoldre, si no tots, si alguns dels problemes que patim aquest col·lectiu. No obstant això, després de realitzar aquest sa exercici democràtic, el que ens hem trobat és que lamentablement és poca o nul·la l'atenció que es presta a la precarietat laboral que pateix el PIF. Tot i així, agraïm que ja una candidata, Mavi Mestre, s'haja reunit amb representants del col·lectiu i hagen mostrat el seu desig igualment de fer-ho la setmana vinent els altres dos candidats, Vicent Martínez i Antonia García. Dit això, m'agradaria començar amb una reflexió i una pregunta senzilla, qui som els PIF? Probablement molts de vosaltres, que avui us trobeu ací, no en coneixeu el significat, com tampoc l'han conegut els discursos de la majoria dels tres candidats d'avui, perquè no se n'han fet cap referència, encara més, se'ns ha amagat en les xifres. El personal investigador en formació no som estudiants en sentit estricte, encara que tots nosaltres estem matriculats en un programa de doctorat. Tampoc no som professors, PDI en sentit estricte, encara que també impartim docència. Potser no som ni professors ni estudiants, o és que som professors i estudiants al mateix temps. Potser resulte més senzill d'entendre qui som. Som aquells a qui antigament se'ns denominava, i avui també alguns de vosaltres ho feu, becaris. Aquells estudiants que acabaven amb un currículum brillant els estudis universitaris i en una concurrència competitiva gaudien d'una ajuda per a realitzar la tesi. Semblava lògic que en aquesta transició d'estudiant a professorat poguérem impartir o col·laborar en tasques docents. No obstant això, aquesta realitat ha canviat. El que abans era una col·laboració en tasques docents, avui s'ha tornat una obligació. La càrrega docent que assumim s'ha duplicat en a penes dos anys. Ens hem convertit, de fet, en professors barats. I el pitjor no és això. El pitjor és que ens hem convertit en professors barats i de pas. Si hi havia una inquietud que es repetia en les reunions amb els electors que ens van votar en les passades eleccions, eleccions en les quals, per cert, la participació del nostre col·lectiu va ser històrica, era la por a l'exili professional. Un exili professional que ja hem patit, especialment des de l'arribada de la crisi i la política de no-reposició. El fet que no es convocaren noves places d'ajudant doctor i que aquesta necessitat es cobrira amb la figura d'associats, va perjudicar especialment totes aquelles generacions de doctorands que tenien expectatives raonables de continuar la carrera professional

després d'obtenir el títol de doctor. El conjunt de persones que formem aquest col·lectiu demanem a la pròxima rectora o al pròxim rector que siga conscient que ens hem convertit en això, en professors de baix cost, i amb poques o nul·les garanties de continuïtat dins de la universitat. Si es pensa en el futur de la universitat, necessàriament s'ha de pensar en el futur dels seus professors, és a dir, nosaltres. Us demanem compromís per a evitar l'exili professional a què ens veiem amenaçats, i defensar la nostra estabilitat dins de la universitat, principalment a través d'una oferta de places d'ajudant doctor coherent. Per això, us preguem sinceritat a la pregunta que us formulem als tres conjuntament. Com es garantirà la promoció professional dels PIF dins de la Universitat de València? Moltes gràcies.

Salvador Máñez Aliño diu que és claustral representant del PDI permanent de Farmàcia. Indica que té tres reflexions o preguntes, segons com ho vulguen veure els candidats. La primera seria un prec: que es revisen les condicions en què s'imparteixen les classes en anglès, les quals s'associen a un alt rendiment acadèmic que és conceptualment incomprendible que s'atribuïska a les persones que poden atendre o expressar-se en una llengua que a més no és cap de les oficials. També hi ha moltes distorsions perquè s'exigeix o s'exigia la capacitat a l'estudiant però no al professor, i això és paradoxal. Després tenim un altre tema, que és el de reduir l'edat de la plantilla. Entenc que per a reduir-la fa falta retirar les persones més majors, i jo potser m'hi incloc. No cal dir que es pot disminuir l'edat mitjana a força d'incorporar més joves, d'això s'ha tractat. Però la meua pregunta en concret és si la universitat o els candidats pensen deixar transcórrer els anys de manera que es puga solucionar el problema a què em referisc. I la tercera qüestió és si els candidats tenen alguna idea o algun plantejament sobre si la proliferació d'instituts d'investigació pot arribar a fer desaparèixer o amagrir molt la investigació pròpia dels departaments, si això és una qüestió, si no és una qüestió, si és un fet natural de l'evolució o si això mereix ser revisat. És tot, gràcies per escoltar-me.

Vicente Enrique Añó Sanz diu que és el degà de la Facultat de Ciències de l'Activitat Física i l'Esport. Som un centre petit, però crec que amb moltes activitats i bastant dinàmic i, sobretot, tenim molta demanda. Som el setè centre de la Universitat de València en nombre de persones que visiten el centre dins del Programa Conèixer i els dos últims darrers anys hem tingut 1.700 i 1.400 estudiants aspirants que no han pogut entrar i han quedat en llista d'espera. Per tant, una de les coses que hauríeu de plantejar-vos és augmentar el nombre d'estudiants, perquè en la nostra carrera de demanda n'hi ha. Bo, jo estic al final de la meua etapa de degà, porte ja sis anys, i aquests sis anys m'han donat una visió del funcionament de la Universitat i una experiència que la qualificaria d'extraordinària, i per això vull dir dues coses fonamentalment. En primer lloc, que ja és hora que en aquesta Universitat tinguem

una rectora. En segon lloc, i això per a mi té molta importància, té un gran valor tenir experiència en la gestió. Sóc una persona que prové de la gestió esportiva, dirigisc un màster oficial a la nostra Universitat en direcció i gestió de l'activitat física i l'esport i, per tant, la gestió per a mi és important. He estat aquests sis anys en dos òrgans i comissions de la Universitat que considere molt importants: el Consell de Govern i la Comissió de Professorat, i he vist les actuacions que ha tingut Mavi Mestre dins d'aquests dos òrgans i crec que s'ha enfrontat a unes situacions molt difícils i això per a mi és una garantia. No és sols experiència en la gestió, sinó, diria, també qualitat i saber estar davant les situacions greus que hem passat. Per tant, Mavi, tens el meu suport i espere que, com ha dit algun candidat, no et retires. Moltes gràcies.

Abel Antonio Martí Ruiz diu que sóc representant de SAÓ per la Facultat de Dret i vull dirigir unes paraules. En poc més de dues setmanes la Universitat de València podrà escollir un nou rector o rectora que dirigirà aquesta institució en uns moments en què la realitat social i també acadèmica s'aboca a temps incerts. Si s'aconsegueix que alguna de les dues candidates tinga el suport necessari, la Universitat de València haurà fet història, trencant sostres de vidre 500 anys després de la seua fundació. Des de SAÓ, avui no presentarem propostes, perquè una candidata, que és Mavi Mestre, ja es va reunir amb nosaltres i va assumir tots i cadascun del compromisos que li vam transmetre. Ens agradaria reconèixer la trajectòria acadèmica d'una de les candidates que, com he dit, és Mavi Mestre i el seu compromís social i la seua entrega amb aquells col·lectius que en aquesta modernitat líquida més han perdut. Reconèixer també la seua gran tasca en la creació de projectes per fer una universitat millor en un món que es queda buit de valors i d'ideologies, perquè no ens enganyem, també la universitat és ideologia, la lluita per les condicions laborals, les polítiques de gènere, les polítiques d'inclusió, les polítiques de transport i de beques, les polítiques lingüístiques, tot és política i ètica, tot és compromís i voluntat, tot és ideologia. El món i amb ell aquesta Universitat es transformen des de les ideologies, no des del pragmatisme i les ambicions personals. Amb equips solvents, amb projectes sòlids i amb una visió transversal canviarem aquesta Universitat i solament amb això podrem abordar els reptes que com a societat se'ns presenten. Per fer una universitat global, rica, sensible i del segle XXI és necessari el treball de tots nosaltres, però més essencial es apropar-se als estudiants amb humilitat i l'actitud de qui ens mira amb ulls de respecte i sinceritat, no des d'una posició de poder i privilegi que atorga la seua posició en l'estructura social d'aquesta institució. Sort als tres candidats. Projectes, idees i solucions és el que necessitem. I acabe ja dient que la victòria, independentment del resultat de les urnes, serà aventurar-se en allò desconegut, en un camí o procés no recorregut, amb una actitud il·lusionant i forta. Aquesta és la llavor que sembrarem per a les noves generacions, és el llegat que aquesta Universitat ens deixarà, no encarar la vida de

forma superba i amb insults, sinó amb la voluntat de construir un nou futur. Moltes gràcies.

Alicia Villar Aguilés diu que és de la Facultat de Ciències Socials, contractada doctora interina. Mentre escric aquesta intervenció per al Claustre d'avui, que he retallat un minut, un bon nombre de companys i companyes estaran donant forma a un prearticle, preparant un "abstract" per a un "paper" o pensant en les cinc aportacions per al proper sexenni. Jo, en canvi, estic escrivint aquestes línies que no compten per a res. Entre altres dedicacions invisibilitzades, la participació no compta. I si ets dona universitària, a més a més, tens 2,5 vegades menys probabilitat que els teus companys homes per fer preguntes o intervencions en un Claustre o en un fòrum acadèmic com aquest. Així que, ja que les meues paraules no comptaran per als índex d'impacte, almenys que compten com una intervenció feta al Claustre com a dona claustral. Estem inserits en una universitat de la mètrica. En matemàtiques mètric significa que té definida una noció de distància. Hi ha gent ben preparada en aquest Claustre en termes de distància, per exemple en distància astronòmica o en distància psicològica o en distància financera. Aquestes persones que saben de distàncies, per tant, també saben de mètriques. La universitat de la mètrica és una universitat que posa i interposa distàncies, distàncies entre les persones que en formem part. Aquestes mètriques no tenen en compte, per exemple, les condicions socials que estan dins d'aquest treball universitari que fem, aquells factors que envolten les persones que produeixen treball universitari, no ens movem en les mateixes condicions, per exemple, hi ha diferències per raó d'edat, s'han apuntat ací, també per raó de gènere o per pertànyer a un àrea de coneixement. Tanmateix la universitat de la mètrica no s'atura a destriar les desigualtats. Aquesta contínua comptabilització genera un sentit de pressió i de frustració, també de recels entre companys per estar contínuament demostrant resultats. Les mètriques tampoc no consideren els temps de cura i atenció a les persones, quan les acadèmiques són mares, per exemple, necessitem aturar la carrera. Però la pressió de la mètrica universitària cau i recau damunt nostre, i cau en forma de culpabilitat, una paradoxa, és una culpabilitat paradoxal, perquè tens la culpa de no atendre bé a la persona, de no atendre bé a la cura, però també la culpabilitat d'haver d'aturar la carrera. No estic dient que no s'haja de retre comptes, som una universitat que ha de rendir comptes a la societat a la qual ens devem i, per tant, generar un coneixement i una ciència que millore les condicions de vida, de salut, les condicions de benestar social de les persones. Des d'ací demane a les persones candidates a aquestes eleccions que tinguin cura perquè la nostra Universitat no estiga irreflexivament al servei d'allò que diu Muller en un llibre recent "la tirania de les mètriques". M'agradaria demanar-vos una reflexió breu al voltant dels paràmetres que ens comptabilitzen contínuament, a nosaltres i al nostre treball, al voltant d'aquells

sistemes de mesura que semblen inqüestionables en la nostra universitat actual. Moltes gràcies.

Rosa María Marín Sáez diu que és professora de la Facultat de Farmàcia, una treballadora de la Universitat de València. Al llarg dels anys he col·laborat modestament en les tasques que se m'han encomanat, tasques de gestió, a banda de les tasques habituals del professorat. He mirat i he llegit els tres programes que ens presenten els candidats en aquestes eleccions i em crida l'atenció que dos candidats utilitzen molt freqüentment les paraules diàleg i participació, però que en aquests últims anys jo mai els haja trobat en cap òrgan de participació dels que té la nostra universitat. No els he trobat com a membres d'aquest Claustre, no els he trobat com a membres del Consell de Govern, ni els he trobat treballant braç a braç en les comissions. Ja sé que les comissions de vegades són tasques difícils, enutjoses, que consumeixen molt de temps. Per tant, una pregunta que voldria fer és quins són els canals que ells pensen per a la participació i el diàleg entre la comunitat universitària? Hauria estat molt bé que ells, a més de les seues bones idees, hagueren estat al costat dels altres, treballant, en aquests anys difícils per a la nostra universitat. Quins seran aquests canals de comunicació? Quins seran aquests canals de participació? Seran a través de Twitter? Seran a través de la premsa? Si és a través de la premsa, voldria llegir una frase del candidat Vicent Martínez que m'ha impressionat. En el diari Levante, fa quatre o cinc dies, a la pregunta del periodista sobre si era oportú que una dona arribara al Rectorat de la nostra universitat, la seua resposta textual va ser "Segurament en una situació normal haurà en el futur rectores a la Universitat de València, però ara el que està en joc és un model de canvi". Bé, jo li vull dir al professor Martínez, estimat Vicent, que crec que el canvi comporta efectivament la incorporació definitiva de la dona als màxims llocs de decisió i als màxims llocs de representació. Espere que la nostra universitat no haja d'esperar 500 anys més per tenir una dona com a rectora. Moltes gràcies.

Laura Barrios Oliver indica que és claustral en representació de la Mesa de l'Assemblea General d'Estudiants. Des de l'AGE ens preocupa molt la qualitat de la docència, creiem que aquesta està castigada en comparació amb la sobrevaloració de la investigació i també per l'escassa formació de pedagogia didàctica. Per tant, què proposeu davant d'aquesta mancança? Plantegeu algun pla de formació pedagògica inicial i contínua per a tot el PDI de forma sistemàtica? I si és així, com la implantaríeu? D'altra banda, les estudiantes i els estudiants som una part molt important de la universitat, i és per això que reclamem un increment del pes de l'estudiantat dins dels òrgans de govern i de representació de la Universitat de València. Quines mesures proposeu per incrementar aquesta participació? A més, aprofitem per a convidar tota la comunitat universitària al

debat organitzat per l'AGE el proper dia 20 de febrer. Moltes gràcies per la vostra atenció.

José Francisco Pertusa Grau diu que és del col·lectiu del PDI i aprofita aquesta taula oberta per a fer una reflexió. El primer que volia és alegrar-me i felicitar els companys que han acceptat el repte de formar part dels equips, i no és perquè tinga l'esperança que ho facen bé, és que ja sé que ho faran bé, perquè siga qui siga fa anys que estem treballant braç a braç, i sé del que són capaços. Estic molt content de veure que siga qui siga me'l trobaré dalt o baix, però espentant en la mateixa direcció. Aprofite per a fer dues reflexions, i com que l'equip m'importa i els equips deixen veure l'estructura, he vist que per fi el segon cicle deixa en certa mesura de ser una cosa especial per integrar-se en els estudis. Això ho trobe molt important, perquè he cregut sentir que pagarien la mateixa taxa. També demane que facen el mateix en tots els sentits, perquè fins ara és un deure que tenim que no hem resolt, al meu parer. De la manera adequada va venir de forma tumultuosa el màster i hi estem lluitant en contra o a favor, no ho sé ben bé, en tota la nostra Universitat. Supose que això és un mal general. Això em porta a la segon reflexió, i espere que això se solucione, i és la quotidianitat. Parle des del punt de vista de les espanyes, vull dir, ací falta política científica, universitària, en tots els sentits. He treballat sis anys com a vicedegà d'estudis, al costat de l'equip que ara se'n va. Han intentat fer les coses com pensaven, especialment perquè hi havia coses a resoldre i han espentat tots per ajudar a que se n'anara, de gent que trobe cares conegudes i que podíem parlar de..., i quan estava sentint-vos, permeteu-me que ho diga així, pensava en la manera com tot això es materialitzarà. De vegades em fa una miqueta de por, perquè jo he ajudat a l'equip que eixia i pense fer-ho, i pense que no ho posaria tant catastròfic el que he vist que ha passat. De fet, hi ha hagut algun moment que pensava que no sabia si estàvem parlant del lloc on estava jo. De tota manera, estic fent una oferta, i la faré i la mantindré perquè, com ha dit Salvador, i jo hi estic d'acord, a vegades la gent se'n va perquè li falta la il·lusió. Heu pensat que el material humà vostre és el millor que teniu? Penseu-hi, perquè si se'n fugim els qui tenim ganes de treballar, ja veurem què feu. Moltes gràcies.

María Amparo Gironés Cervera diu que és representant del PAS pel campus de Burjassot-Paterna. La candidata García Benau proposa que la persona responsable del PAS al Consell de Direcció siga un delegat membre del PAS en lloc d'un vicerector. M'agradaria saber les propostes de les altres candidatures al respecte. Moltes gràcies.

Ernest Cano Cano diu que com saben molts i moltes fa temps que és claustral i ara membre de la candidatura de Mavi Mestre i que per això, perquè em coneixeu, sabeu que jo respecte molt el Claustre. Per això, i insistint en alguna idea de Rosa Marín,

m'hauria agradat molt, de veres, en aquests últims anys escoltar les veus del candidat i de la candidata que no són claustrals, que no és la meua, en un Claustre no electoral, és a dir, en un Claustre en què haurien pogut parlar, debatre i fins i tot votar les seues propostes, perquè per a mi la participació que al final no es tradueix en votació no serveix de molt. Però sembla que no han considerat el nostre Claustre digne de fer sentir la seua veu més que cada quatre o vuit anys. Però bé, mirant al futur, potser per això desconeixen o han oblidat el model de governança democràtica que la nostra Universitat ha decidit col·lectivament en els nostres Estatuts. Sembla que creuen que la comunitat universitària es manifesta una vegada cada quatre anys. Això passa en les eleccions generals. La comunitat universitària es manifesta democràticament contínuament, almenys cada mes, en comissions representatives assessores marcades pels Estatuts com a necessàries per a prendre decisions, Consell de Govern, juntes de centre, etcètera, i és així com es defineix la política universitària, per exemple, en política de PDI, de la qual avui s'ha parlat. Aquests candidats diuen que ens hem enganyat en les prioritats i en les mesures, i jo dic: volen dir que s'han enganyat la Comissió de Professorat, la Mesa Negociadora amb els sindicats, el Consell de Govern, que tots per unanimitat ens hem enganyat, per unanimitat? Doncs bé, jo crec que no. Hem decidit malament entre tots les prioritats i les mesures? Aleshores, qui les havia d'haver decidit, el rector directament, els candidats des dels seus despatxos? Jo crec que tenen un model de governança presidencialista, així el definisc, segons el qual creuen que ells tenen clares les coses i tots els altres hi anirem al darrere, i dins de quatre anys tornarem a veure'ns. Això no és la Universitat de València. Jo espere que aquest estil no s'impose. No és burocràcia, ha dit una candidata, les comissions no són burocràcia, són democràcia, i això la meua candidatura ho té clar i espere que tots ho respectem. Moltes gràcies.

Fernando Marhuenda Fluixá diu que és professor funcionari en la Facultat de Filosofia i Ciències de l'Educació, claustral per segona vegada en la meua vida, amb 30 i escaig vots dels meus col·legues, així que no sé ben bé a qui represente. Em pregunte per què algú té ganes de ser rector o rectora. Jo no les tinc ni les tindria, i agraiisc la valentia de les dues candidates i del candidat. Pense també que juntament amb aquesta valentia i amb els seus projectes hi ha una mica d'ambició i això m'inquieta, perquè en l'ambició veig una cara positiva i una cara negativa. No tinc cap pregunta, tinc tres desitjos i una petició. Els tres desitjos estan orientats a l'equip amb el qual es presenten, a més dels programes que ens han explicat i que tenim exposats en la web. Desitge que aquests equips siguen de gent treballadora, que trebal·le per a la Universitat, per a tota la Universitat; desitge que aquests equips siguen de gent intel·ligent i competent, que a més de treballar moltes hores trebal·le bé i trebal·le en allò que és capaç d'aportar; i desitge que aquests equips estiguen compostos per gent decent, que sàpiga

comportar-se de forma raonable per al conjunt de la Universitat, que servisca a la Universitat, que és per a allò que els triem, per a allò que triarem l'equip rectoral, i que no se servisca de la Universitat, que és el que jo també he pogut apreciar en gent que ha ocupat diferents càrrecs en diferents moments en els vint i escaig anys que porte a la Universitat. I la petició que tinc és que, quan a principi d'abril, qualsevol dels tres ocupe el lloc de rector o rectora i puge amb el seu equip, tinga la consciència que ha de treballar per a tota la Universitat i no abuse del poder que la comunitat universitària els haurà atorgat. Gràcies.

María Iborra Juan mostra en principi el seu màxim reconeixement a tots els candidats i candidates i a tots els equips perquè crec que és un important esforç presentar-se a assumir aquesta responsabilitat en la universitat. Tinc bons amics en tots els equips i, per tant, enhorabona a tots i sort. Però sí que m'agradaria fer algunes reflexions. La primera és que m'agradaria saber si cadascuna de les candidatures té alguna idea sobre a qui li agradaria assemblejar-se més en els pròxims quatre anys, és a dir, hi ha alguna universitat que siga referent, a la qual ens agradaria assemblejar-nos més dins de quatre anys? Si la tenen, m'agradaria conèixer-la. La segona ja ha eixit, però a mi m'agradaria matisar-la un poquet. El Claustre, segons l'article 99 dels Estatuts, és el màxim òrgan de decisió de la nostra Universitat i jo estic convençuda que necessita canvis. De fet, i a mi em va sorprendre molt, un 22% dels centres d'aquesta universitat en les últimes eleccions hi tenen vacants no cobertes entre el PDI, i això és un signe que necessita canvis, solament aquesta dada. No obstant això, alhora, per a mi és cridaner que dos candidats, si no són rectors, no seran membres del Claustre, i és el nostre òrgan màxim de govern. Quin paper creuen les candidatures que ha de tenir el Claustre dins de la universitat? I per tancar, una universitat responsable és aquella que té en compte els seus grups d'interès. Hi ha molts temes que potser se solucionarien millor si es tingueren en compte els grups d'interès i es permetera una participació directa dels seus grups d'interessats, és a dir, si es coneguera l'opinió directa d'aquells que es veuen afectats per les decisions que es prenen a la universitat. Què penseu d'ampliar aquesta participació o aquest diàleg directe als grups d'interès? Gràcies.

Carlos Javier López Benedí diu que en primer lloc vull fer evident el meu agraïment al rector actual, Esteban Morcillo, i al seu equip per tota la feina feta, perquè crec que ha sigut una defensa ferma de la universitat pública, de la nostra universitat, dels nostres valors constituents, en temps molt complicats. Creu que quan fem algunes anàlisis, és bo saber que els últims anys han sigut durs. Per això m'apeteixia començar amb l'agraïment a Esteban com a rector i al seu equip. I també vull agrair a les tres persones que heu optat a ser candidates la valentia de continuar fent la millor universitat possible. Després de sentir les tres propostes, vull dir que em sent orgullós de ser un treballador PAS de la Universitat de València, de ser director del Col·legi Major Rector

Peset, de formar part de la Comissió 0,7%, de formar part del Consell de Govern, de ser representant en aquest Claustre. Crec que la universitat la configurem entre tots i totes, que és una tasca col·lectiva, i que aquesta tasca col·lectiva que fem PAS, PDI i estudiantat ens ha d'ajudar en el dia a dia a fer una universitat més compromesa. Per a mi, és també una sensació satisfactòria veure que som referents en polítiques de cooperació, en polítiques culturals, en el desenvolupament de les polítiques de sostenibilitat o igualtat, i això seria dir que no és bo deixar aquest dilema entre continuïtat i canvi. Per a mi, hi ha coses que vull que continuen i que milloren, i no que tot s'haja de canviar. De fet, jo m'he sentit una mica no molt satisfet quan s'han fet aquestes anàlisis catastròfics, de col·lapse, de no reconèixer la universitat en què estic. Jo crec que tots els que som aquí, els qui assistim a cada o a algun Consell de Govern, o a juntes de centre, o estem al lloc de treball o al sindicat (per cert, que també estic orgullós de ser de Comissions Obreres), tots, fem que la Universitat de València siga la millor possible. I pot ser cert que, segons com, aquest col·lapse o aquesta anàlisi catastrofista siga una realitat electoral o un relat electoral, i no és real. Jo sí que agrairia a les tres candidatures que facen propostes realistes i, com deia l'altre dia la nostra vicepresidenta del Govern, no ocurrències fantàstiques, que puguem fer el que diem. I això ens farà que després d'una campanya electoral puguem estar satisfets de poder votar propostes reals. Concretament, la qüestió que volia plantejar als candidats és sobre el model de gestió de la política de PAS. M'agradaria que, igual que Mavi ha reforçat la idea de defensar la Mesa Negociadora com a base de consens i diàleg i ha parlat d'una comissió assessora de PAS sobre aquest tipus de polítiques, la resta de candidats també ho plantejaren. Moltes gràcies a totes i a tots.

María Inmaculada Ollero Vila diu que té dues preguntes. La primera va dirigida a les candidatures de María Antonia García Benau i Vicent Martínez, ja que en el seu equip rectoral no han presentat un vicerector d'Economia i voldria saber quin òrgan assumirà les competències que porta a terme aquest Vicerectorat actualment. L'altra pregunta va dirigida en general a les tres candidatures. Voldria saber com s'adaptarà la Universitat a l'administració electrònica, ja que la llei marca un termini límit. Moltes gràcies.

La moderadora indica que s'ha acabat el primer torn d'intervencions i que, després d'un descans de 10 minuts, es passarà a un torn de rèplica. L'ordre d'intervenció, d'acord amb el sorteig efectuat per la Junta Electoral prèviament a l'inici de la sessió, és el següent: en primer lloc María Antonia García Benau, en segon lloc Vicent Josep Martínez Garcia, i en tercer lloc Maria Vicenta Mestre Escrivà.

A continuació la moderadora dona la paraula a la candidata María Antonia García Benau.

María Antonia García Benau dóna les gràcies als companys i companyes pels seus comentaris, els seus suggeriments i el seu suport i ànim per haver sigut capaços de voler afrontar el repte de dirigir la Universitat de València. Gràcies per les vostres paraules de consideració. Han sigut moltes preguntes les que s'han abocat durant aquest temps i a mi m'agradaria, doncs, intentar sintetitzar les idees fonamentals que crec que les arpleguen totes.

Permeteu-me que comence per una apreciació que ha fet Inmaculada Ollero, que ha fet dues referències que em semblen importants per a poder explicar la nostra posició. La primera ha sigut una pregunta relativa a la raó per la qual no portem un Vicerectorat d'Economia. Si mireu les evolucions que tenen els equips de govern de les universitats espanyoles en els últims temps, els equips de govern estan presentant persones que ocuparan vicerectorats, però no hi ha el Vicerectorat d'Economia. És una tendència que cada vegada va en augment. I allò que en aquest moment hi ha a Espanya i a moltes universitats europees és el que nosaltres portem en la nostra proposta. Nosaltres proposem crear una Oficina d'Economia i de Transparència, com a oficina que canalitza les dades econòmiques, les dades financeres, un vehicle d'anàlisi que ha d'oferir informes de transparència a la societat valenciana, a la qual prestem el nostre servei.

També s'ha fet una pregunta durant el torn d'intervencions sobre l'administració electrònica. Vull ressaltar que nosaltres som l'únic programa que ha fet una aposta forta per l'administració electrònica i per la implantació de la universitat digital. Primerament, per poder dur a terme això, hem de fer una planificació del sistema d'informació. Implantar una universitat digital suposa integrar tots els processos de gestió i articular tots els serveis per a aconseguir una adequada governança universitària.

Permeteu-me que en primer lloc responga a algunes preguntes que m'han semblat de caràcter general i després entraré en algun detall. La professora María Iborra ens pregunta sobre la nostra posició amb els grups d'interès. María Iborra es refereix al concepte que habitualment es denominen stakeholders, molts dels quals són persones internes de la universitat, estudiants, PDI i PAS, i d'altres pertanyen a la societat civil. Evidentment, nosaltres hem presentat en el nostre programa la necessitat de ser socialment responsables des del punt de vista universitari i elaborar informes d'acord amb el que diuen les guies del GRI, que, com ella molt bé sap, són les més avançades en aquest tema en l'àmbit internacional.

Hi ha un parell de preguntes que plantegen que a quina universitat ens podíem assemblejar. Jo vull assemblejar-me a una universitat que tinga establerts clars models de diàleg, clars models de proximitat i de participació de totes les persones que la

integrem, aquesta és la universitat que jo vull, i la vull construir a partir de la universitat on sóc, que és la Universitat de València.

Hi ha qüestions en què s'ha fet referència a valors democràtics i constitucionals. Evidentment, la nostra postura és no discriminar per raó de sexe, raça, llengua o religió.

Hi ha diverses preguntes que han plantejat els estudiants que han fet referència a les taxes universitàries. Sabem que durant els últims anys s'ha portat una política d'increment de taxes que no és gens desitjable. El nostre esforç serà treballar per baixar taxes en els pròxims anys.

Sobre el tema dels PIF, podem comentar que la progressió dels PIF es garanteix mitjançant una planificació de plantilles i una aposta decidida per la creació de noves places estructurals, especialment de places d'ajudants.

Pel que fa al PAS, s'ha fet una referència al tema de contractes. Vull ressaltar que cal revisar tot el procés d'externalització de serveis. En qualsevol cas, cal introduir sempre clàusules socials en els concursos i revisar molt bé la seua execució.

Sobre el tema de la llengua, sens dubte avançarem per continuar desenvolupant el Pla d'increment de la docència en valencià i garantir el dret de tots i totes a rebre una docència en la nostra llengua.

Vull fer també una referència a algunes intervencions que tenen a veure amb el Claustre. Benvolguts companys i companyes, tant de bo aquest Claustre continue sent el que va ser una vegada. Moltes gràcies.

A continuació, la moderadora dóna la paraula al candidat Vicent Josep Martínez García.

Vicent Josep Martínez García dóna les gràcies per totes les preguntes i diu que intentarà contestar-les en el mateix ordre que s'han fet.

Pedro Cabrera, la ponderació és diferent. No em sembla correcte. El Claustre haurà de tenir-ne una proposta que aquest rector portarà a la CRUE, sobretot el procés d'elecció a rector i òbviament tenint en compte la ponderació. Sobre la privatització, estem bàsicament en contra. Crec que les consergeries en particular no haurien d'estar privatitzades, ja que són el lloc per on s'entra a la universitat, la primera cara que es veu de la universitat, i òbviament pensem que ha d'haver un control dels contractes externs i que complisquen les polítiques socials i les polítiques de gènere, això és molt important. La carrera professional d'interins i interines i altres contractes laborals és molt important. Això ja s'ha aconseguit. Per exemple, la Generalitat està pagant els interins i els funcionaris interins en secundària, que feia molt de temps que no ho feia, i

ja ho està fent amb els sexennis, i crec que hem d'aconseguir-ho també per a la Universitat.

Celicia Sanjuán, sobre la Facultat de Medicina d'Alacant. Efectivament, es posicionarem al costat vostre, al costat del degà. Ells s'han manifestat en contra d'aquest, com tu deies, oportunisme electoral i estarem al seu costat.

I, òbviament, també respecte de les pràctiques hospitalàries que comentava Beatriz Atienza. Ací la llei ens empara. La Generalitat ha de reservar el sistema sanitari públic per a les universitats públiques.

Gabriel Aparicio parla del Pla d'increment de la docència en valencià. El progrés es mantindrà i s'incrementarà, sobretot en qualitat.

Carlos Vila. Jo sóc l'únic que ha parlat explícitament de Juan de la Cierva, de Ramón y Cajal. Jo he estat en la Comissió de Ramón y Cajal en diferents ocasions i conec el nivell de competència que es necessita per arribar-hi. I aquesta universitat serà proactiva a l'hora de tractar d'arreglar, com tu no has vist que ho han fet amb tu, els futurs Juan de la Cierva i Ramón y Cajal.

Francesc Marí. La disposició al diàleg es mantindrà completament.

Volia comentar a Joan Guido Pelegi, del BEA, que efectivament nosaltres hem sigut copartípcis, junt amb molta gent, de la baixada de les taxes. Hi insistirem. Som els únics que hem insistit en la baixada de les taxes en segona i tercera matrícula. La recuperació dels serveis públics és fonamental, però també hem de pensar que hem de ser una candidatura molt positiva en la vida saludable, a exigir mesures per respondre al canvi climàtic. Això em sembla també molt adient amb la idea que tenim de campus sostenible, de campus que faça que la vida dels estudiants, del personal d'administració i serveis i del PDI siga agradable.

Maite Meneu. Efectivament hi ha criteris lingüístics que cal considerar. I és important també tenir-los en compte en el postgrau, hi estic d'acord, ja que cal potenciar la creació dels grups mixtos. En eixe sentit ens avancem a altres comunitats, particularment Catalunya i Balears, que ho han fet molt bé, i crec que nosaltres hem de seguir aquest pas.

Sergi Vidal. I tant que penseu, i tant que penseu! Jo us agraiïc el contacte que he tingut amb vosaltres. El document que vosaltres m'heu lliurat és un document excepcional, he de dir-ho, quant a punts programàtics. I efectivament estic d'acord que la Delegació d'Estudiants necessita un traspàs de competències i assumisc plenament la decisió de l'AGE respecte a com hauria de quedar la Delegació d'Estudiants. Estaria disposat a canviar-ho en el Claustre, per descomptat.

Miguel de la Guardia ens demana prioritats. Les prioritats estan en el programa també, però fonamentalment estan relacionades amb les persones i amb el projecte real de millorar l'estructura del PDI per poder donar qualitat a l'ensenyament, però sense oblidar que en aquesta institució el personal d'administració i serveis ha estat molt precaritzat i que els hem de tornar a donar el seu paper, com a treballadors que són, responsables del futur i del funcionament perfecte de la universitat.

Respecte dels PIF, nosaltres sí que els esmentem en el programa. Recordeu que fa un any exactament tingueren problemes, que hi hagué un canvi en la seua situació de contractació, ja que passaren d'estar en pràctiques a estar en obra o serveis. Això ho havien demanat les universitats. Nosaltres ens hi manifestarem en contra. La càrrega docent s'ha duplicat. He insistit també en el fet que efectivament el futur està en Juan de la Cierva, a incrementar el nombre de contractes postdoctorals.

Salvador Máñez. Revisarem les condicions de les classes d'anglès. Efectivament, jo sí que tinc el C1, i crec que és important exigir al professorat que el tinga. I, efectivament, per reduir l'edat de la plantilla el millor és incrementar el nombre d'estudiants joves.

La pregunta del professor Vicent Añó, no l'he entesa; i tampoc la d'Abel Martí.

Sobre la qüestió que la participació no compta. Efectivament, Alicia Villar, les distàncies. Nosaltres acurtarem les distàncies, no tindrem distàncies astronòmiques, tindrem distàncies molt més curtes.

I en aquest moment la Universitat vol un candidat de canvi, no un candidat que tinga un determinat sexe. Jo sóc l'únic candidat en l'equip del qual hi ha majoria de dones.

Laura Barrios, de la Mesa de l'AGE. La qualitat de la docència és fonamental.

Pepe Pertusa. Accepte l'oferta a col·laborar.

María Amparo Gironés. La qüestió econòmica estarà en mans de la Gerència. La Gerència i l'estructura gerencial tindrà cura de la gestió econòmica i de la gestió del personal d'administració i serveis, com dicten els Estatuts.

I, certament, no soc personalista. Us heu enganyat? Sí, us heu enganyat, és clar que sí, per això la realitat és com és.

Fernando Marhuenda. No serem abusadors del poder, per descomptat.

María Iborra. Volia conèixer a quina universitat ens agradaria assemblem-nos. Volem que les altres universitats s'assemblem a la nostra. Això és el que desitgem, que vulguen assemblem-se a la nostra universitat.

I amb això acabe, perquè s'ha acabat el temps. Crec que he contestat fins i tot a les altres preguntes que ja estaven incloses en les anteriors. Moltes gràcies.

A continuació, la moderadora dóna la paraula a la candidata Maria Vicenta Mestre Escrivà.

Maria Vicenta Mestre Escrivà dóna les gràcies i diu que intentarà contestar a les diferents aportacions dels i les claustrals. Però abans diu que no retirarà la seua candidatura, que quede clar que no la retirarà.

Quant a la importància de l'estudiantat, ho he dit en la meua intervenció. Vull ser la rectora i volem ser un equip per a totes i tots els col·lectius, estudiantat, personal d'administració i serveis, personal docent i investigador i personal investigador en formació. També els he anomenat, doncs.

Quant a l'augment de la participació del PAS i l'estudiantat. Efectivament, en la LOU tenim el que tenim. És un fet que no ha tractat bé la LOU. Hi donaríem suport si hi haguera un canvi. I ara, en aquests moments, ja plantejem per als dos col·lectius més representació en el Consell de Govern.

Medicina. Totalment en contra de una nova Facultat de Medicina i, per descomptat, sempre al costat de la Facultat i al costat del Deganat.

Defensa de pràctiques als hospitals públics dels nostres estudiants. I quan s'acabe el conveni que tenim amb Conselleria, s'ha acabat.

L'AGE, l'òrgan de referència. Respectarem les seues decisions.

Taxes, beques. Per acord de Claustre tenim un conjunt de beques pròpies que ja han fet persones del meu equip, i ací està Isabel Vázquez i Carles Padilla, que s'han aplicat moltíssim en aquesta política de beques pròpies.

Incrementar la plantilla del PAS. Eliminar la taxa de reposició és el que continuarem reivindicant, i això és el que ens permetrà limitar l'externalització. Mentre no tinguem això, en tots els casos aplicarem les clàusules socials i vigilem que es complisquen i es respecten les condicions laborals de les treballadores i els treballadors, com tots els sindicats reclamen i segur que continuaran reclamant.

L'ampliació del pagament de la carrera professional al personal d'administració i serveis interí ja s'ha aprovat, ja ho vàrem acordar en Mesa Negociadora. Va constar en acta que en el moment que tinguérem el marc legal, es pagaria.

Increment del Pla de la docència en valencià. Nosaltres fem política, no anem a la demanda, fem política lingüística, i en aquest sentit continuarem fent aquesta política, avançant també en el multilingüisme sense negar la llengua pròpia.

El personal investigador en formació. No cal dir que no volem l'exili professional de ningú a la nostra universitat. Volem que entren en la carrera professional, i per això

portem en el programa el reforç de contractes postdoctorals i la figura d'ajudant doctor.

En el cas del Ramón y Cajal, no cal dir que l'estabilització, com en el d'altres col·lectius, i l'ampliació de la docència a 80 hores són temes pendents, però és una cosa que ja està prevista.

Prioritat en les qüestions d'igualtat i en les polítiques de conciliació. Alicia, la distància més curta de totes les que has dit és la psicològica per a aquest tipus de problemes, per tant l'aplicarem.

El rànquings són importants per a nosaltres, però més importants són les persones i, per tant, el reconeixement del que fan totes les persones, el reconeixement de la diversitat en la investigació en totes les àrees de coneixement.

Política de formació. Sí per al PDI i el PAS, per millorar tots els serveis: el docent, la recerca i també el servei que presta el personal d'administració i serveis.

A quines universitats? Doncs, hem de millorar nosaltres i mirar sempre a tots aquells dels quals podem aprendre.

Claustre. És fonamental per a dinamitzar i planificar propostes. Jo he fet una proposta de més dinamització del Claustre, amb grups de treball que analitzen propostes i donen solucions als reptes i als problemes que tenim.

La política de PAS, des de la Vicegerència de PAS, amb una comissió assessora que també l'he definit de tipus transversal.

I acabe amb les tres prioritats: Lluís Vives, rehabilitació, 9.200.000 euros; promoció i estabilització del professorat, 2.700.000 euros; millora dels sous dels associats, 2.400.000 euros, amb equiparació del seu sou amb el que cobren a la Universitat d'Alacant, tot això mitjançant l'autorització de Conselleria, demanant finançament i reivindicant l'acord de conveni col·lectiu amb la Generalitat. Moltes gràcies.

La moderadora tanca el primer torn d'intervencions i rèplica, i dona pas a un nou descans de 10 minuts abans de començar el segon torn d'intervencions. Recorda que si algú vol demanar la paraula per aquest segon torn d'intervencions, ho pot fer ara.

A continuació, la moderadora obri el segon torn d'intervencions. Indica que té una durada de 45 minuts: 30 minuts per a les intervencions dels i les claustrals i 5 minuts per a cada candidatura en la seua rèplica final.

Elena Grau Almero diu que intervé per a agrair als tres candidats que volen dirigir la nostra Universitat que hagen presentat els seues programes ací al Claustre. Crec que els problemes de la nostra universitat s'han de resoldre tant com es puga dins de la Universitat i que els òrgans de la Universitat, com és ara el Claustre, hi té molt a dir. Cal

donar a aquest Claustre la paraula que sempre ha tingut, que torne a ser àgil com avui, i l'oportunitat de debatre i donar opinions. Per això vull agrair la presentació de les candidatures i la possibilitat de debatre avui ací. Els claustrals tenim el suport de la comunitat universitària, que són els que ens han elegit i als quals hem de transmetre també les solucions o les possibles solucions que es pensen dins de cadascun dels seus òrgans i estaments, i perquè encara que el vot a rector o rectora és de tota la comunitat universitària, és molt important conèixer l'opinió d'aquest Claustre. Les opinions en premsa són valuoses, són importants, però el Claustre és el que expressa el que vol la comunitat universitària, i per això el meu agraïment als tres candidats per venir avui ací a debatre. I aprofitant que tinc l'ús de la paraula, i en aquest cas ja com a síndica de Greuges de la Universitat de València, voldria demanar el compromís dels tres candidats, de qui resulte elegit rector o rectora, que defensen els drets de la nostra Universitat també fora d'ací. I, en particular, vull parlar o demanar el compromís a intentar que es derogue i es canvie l'actual Reglament disciplinari de l'estudiant universitari, que és de l'any 1954 i ja ha plogut molt. És un tema en què estem molt interessats i molt involucrats en què es derogue, els síndics i els defensors universitaris, els estudiants i les estudiantes de la nostra Universitat també, i per això demane el compromís dels tres candidats a continuar fent treball perquè es canvie aquest reglament. Per acabar, vull agrair a l'actual rector la tasca realitzada durant el temps que ha sigut rector, ja que es l'últim Claustre en què li ho podré agrair. Gràcies.

Carlos Cecilio Padilla Carmona diu que és claustral en representació de la Facultat de Filologia, Traducció i Comunicació i, amb orgull, membre de la candidatura de Mavi Mestre. Indica que té poc de temps i que només farà tres preguntes i un prec. La primera pregunta és per a la candidata María Antonia García Benau. Dimarts passat, al Centre Cultural Octubre, quan li van preguntar sobre el valencià va dir una cosa així com que el valencià no és una qüestió d'obligació, sinó que és una qüestió de compromís, i que qualsevol professor que s'incorporara a la Universitat de València en tot cas s'hauria de comprometre a capacitar-se en valencià en un termini raonable. La pregunta és: quin és aquest termini raonable per a capacitar-se en valencià? Quatre anys? Vuit anys? Serà també aquest un requisit per a ser candidat a rector o rectora? Jo esperava com a mínim, ja s'ha dit, que llegira part o tot el discurs en valencià, però no he tingut aquesta sort. Vol aprendre valencià? De mitjans, en tenim molts: a la Facultat, al Centre d'Idiomes, al Servei de Política Lingüística. Que ho diga. No vol aprendre? Que ho diga també. La segona pregunta és per al candidat Vicent Martínez. Quatre anys després, en el seu programa torna a parlar de recuperar la dignitat de la Universitat. Jo, quatre anys després, al mateix lloc, us torne a preguntar el mateix: quina és la dignitat que hem de recuperar? Qui no té dignitat ací? No la té el senyor rector? Per a mi, sí. No la tenim nosaltres, no la té el Claustre? Per a mi, sí. Se

m'acudeixen milers d'exemples per a demostrar-te, Vicent, que aquesta universitat no ha perdut gens de la seua dignitat, i només en diré un. La setmana passada va faltar una companya nostra del Departament de Filologia Anglesa. Al matí havia estat fent classe. Una companya li va portar els llibres a la taula i li va dir per la finestreta que l'avisara si es trobava malament. De vesprada estava enviant correus als seus deixebles i va faltar al corredor d'un hospital. Sa mare, dissabte, al tanatori, em deia que quan acabava les classes, feia les tasques de casa amb el seu marit, acabava de cuidar les seues filles menudes, es posava a estudiar, a preparar les classes i a preparar investigació. I això ho feia també el cap de setmana. I el seu pare, professor jubilat de la nostra universitat, l'ajudava a preparar les classes i a preparar la seua investigació. Tinc el telèfon de Jordi ací, si voleu que algú el cride i li diga que el somni de la seua filla era un somni que no tenia dignitat. Per acabar, diré als dos candidats, ja s'ha dit també, però crec que és molt important, m'agrada la música, ja ho sabeu tots, "dónde estabais entonces?". Ja s'ha preguntat però ningú no contesta. Escrivint en premsa? Des de casa és clar, des de l'ordinador. En reunions amb el rector? El rector es un súper classe que es reuneix amb tothom, fins i tot amb mi. També serà una rectora súper classe Mavi Mestre, perquè té la mateixa vàlua personal que Esteban Morcillo i la mateixa experiència com a degana i com a vicerectora. No sabem qui guanyarà aquestes eleccions, però sabem una cosa certa, que en el pròxim Claustre Mavi Mestre estarà ací com a claustral; dels altres, no en sabem res, no sabem què passarà, i amb Mavi Mestre la majoria del seu equip. Moltes gràcies.

Juan Bataller Grau es pregunta on estàvem "entonces"? Jo vull agrair a Vicent ací públicament la lloa que ha fet de la meua gestió, perquè jo estava en la gestió de la Universitat Politècnica fa poc, ja que pareix que el model és la Universitat Politècnica. I a mi m'agradaria reivindicar els valors de la Universitat. Preguntaven quins són els nostres valors. Jo crec que nosaltres tenim valors que ens diferencien de la nostra germana i també pública universitat. En primer lloc, la diversitat, que no la uniformitat. En segon lloc, la lleialtat institucional, però en un marc de llibertat. En tercer lloc, la internacionalització, però amb la defensa dels valors valencians. I en quart lloc, l'excel·lència, però des d'un caràcter proper a les persones. Aquests són els valors que jo avui ací reivindique davant del Claustre. I després, ací cadascú explica molt raonablement les seues idees. Però jo us diré per què em presentaré a això. Jo m'he criat en aquesta casa, i estic orgullós d'estar en aquesta casa. Orgullós. I he tornat i m'he trobat la desil·lusió. M'he trobat la desil·lusió. La gent major només pensa en els dies que li queden per a la jubilació. Pel que fa als joves, llàstima em fa veure com se n'han d'anar a l'estranger, perquè no som capaços de donar-los solucions. I els estudiants, el estudiants, per l'amor de déu, què estem fent amb les classes? Això probablement no sone bé, però és molt fàcil, si voleu, el que cal fer. Ja sabeu que el

que cal fer és votar. I si teniu il·lusió per canviar, que és el que espere que tots tingueu, fiqueu-vos el món al cap i voteu María Antonia. Moltes gràcies.

Vicente Roca Velasco, "Dónde estabais entonces?", jo t'ho diré, m'havia preparat una altra cosa, però mira, no només es fa gestió universitària, acadèmica, a la Universitat de València en el Claustre, en les juntes de centre, en els departaments, jo he estat degà sis anys, dos mandats consecutius, en la Facultat de Ciències Biològiques, i he estat fent gestió en això, abans director de departament, secretari de departament, anys i anys de gestió, i quan vaig eixir, bé, he estat en altres tipus de gestió, també es fa gestió a l'ANECA, també vaig recuperar la meua investigació que va caure una miqueta quan et dediques a la gestió i et dediques amb tota l'ànima, doncs estava fent aquestes coses, projectes internacionals, gestió universitària i acadèmica en l'ANECA, etcètera, etcètera, etcètera. "Estábamos entonces y estamos ahora". Bé, anava a dir, anava a dibuixar les línies, ja que vaig com a candidat òbviament de la candidatura de María Antonia García Benau, com a vicerector d'Investigació i Política Científica, i esbossaré les línies d'investigació, que és a allò que anava, però mira m'ha pogut això de la música també a mi. Tres eixos tenim en l'estratègia de la política científica. Un eix és exigir finançament, no cal amagar-se i estar "calladets i quietets" i no dir res perquè es retalla en ciència, es retalla en el període aquest de la crisi econòmica, sembla, prop del 10% en el nostre país, a Espanya, mentre que en altres països, moderns, del nostre entorn, com Alemanya, com el Regne Unit, dupliquen, què dic dupliquen, augmenten enormement el finançament en ciència perquè consideren que aquesta és l'aposta de futur, enormement dic fins al 40%, és el que es denomina sociològicament una aplicació de política anticíclica. Això és el que havíem de fer. Ací, i particularment la Universitat de València, ens hem quedat calladets i cal exigir al organismes competents, tant autonòmics com nacionals, i això és el primer dels eixos que farem des del nostre equip. Paral·lelament, evidentment, el segon eix de l'estratègia de política científica és, sabent que tenim uns grups d'investigació i unes línies d'investigació magnífiques, tant als departaments com als instituts d'investigació, demanar-los una miqueta més, potenciar, és clar ajudant amb aquest finançament i gestió, ajudar a una potenciació internacional i a una millora de la qualitat dels resultats d'investigació. Amb això què és el que aconseguirem? Fer ascendir la Universitat de València als nivells que ens correspondrien en els rànquings internacionals de veritat, els d'excel·lència, no els d'anar per casa. I, finalment, i acabe ja, com es fa tot això? Això sí que està detallat en el programa, ho podeu llegir, hi ha mesures molt concretes, però això ho aconseguirem amb el compromís de les tres potes de la nostra universitat, PDI, PAS i estudiants, i direm, és evident, els investigadors faran investigació, però no ens oblidem dels estudiants, són els primers i més directes receptors de la generació del coneixement, és a dir, de la investigació, i a

ningú se li acut, sense el PAS, òbviament, no seria pensable fer investigació. Moltes gràcies.

Juan Antonio Oliver Durá diu que parlarà com a representant dels estudiants i com a claustral i li agradaria utilitzar el torn de paraula per fer dos preguntes sobre el programa que la candidatura de María Antonia García Benau té, així com saber la posició que la resta de candidatures tenen respecte a això. El primer és que pense que no hi ha males idees sinó una mala execució de les idees. Pense que la transferència i innovació tenen aquest problema. Em pregunte, doncs, a què es refereix concretament quan parla de subvencionar la participació del personal investigador de la universitat en xarxes empresarials orientades al R+D, ja que és diferent fomentar el contacte amb la xarxa empresarial que privatitzar els resultats investigadors obtinguts amb recursos públics. D'altra banda, a més, en el seu objectiu núm. 1 parla de les guies docents i de millorar-les, però no diu res dels annexos que encara queden en aquestes i que vulneren dia a dia el dret a la igualtat d'avaluació dels estudiants a les facultats on hi ha aquestes guies docents. Què opinen les diferents candidatures respecte a això? Moltes gràcies.

Sergio Maruenda Bataller diu que serà molt breu en aquest torn d'intervencions i que la seua pregunta va al voltant de política lingüística, ja s'ha parlat del PIDV i per tant no insistirà, però voldria preguntar a la professora García Benau i al professor Vicent Martínez per les seues propostes concretes al voltant del PRIDA, del Pla de Recerca i Increment de la Docència en Anglès, tant per als estudiants, com per al PAS, com per al PDI. Potser no he estat capaç de trobar cap proposta en el programa del professor Martínez i encara que està recollit en l'objectiu 3 del programa de la professora García Benau, m'agradaria saber quines són les propostes concretes al voltant del document CRUE Internacionalització en Casa. Vull aclarir que no llance la pregunta a la professora Mavi Mestre, primerament per qüestió de temps i perquè per iniciativa pròpia ja s'ha reunit amb l'equip que formem PRIDA. Moltes gràcies.

Sergi Vidal Domínguez diu que és representant d'estudiants i que voldria reiterar les meues dues preguntes d'abans, en aquest cas per a la candidata María Antonia García Benau, que no ha respost. Una sí que l'ha respost per twitter, però li la reitere perquè públicament ho faça ací. Acceptarà, sí o no, les decisions de l'AGE sobre el què, el qui i el com de la Delegació d'Estudiants? I la segona, si hi haguera un canvi de la LOU, la universitat que governaríeu donaria suport a més representació d'estudiants, PAS i altres col·lectius vulnerats a canvi del 50 +1 % de representació del professorat doctor amb vinculació permanent? Gràcies.

Enric Josep Valor Micó diu que és professor de la Facultat de Física i claustral des de fa ja un bon grapat d'anys. En primer lloc, el meu agraïment als tres candidats i als seus

equips per tal d'embarcar-se en aquesta aventura que jo vaig viure també fa quatre anys i sé l'esforç que suposa. En segon lloc, com a comentari general, les intervencions que he vist, algunes m'han paregut agressives i a mi realment m'han dolgut com a claustral. Crec que hi ha intervencions en les quals un punt de passió és molt benvingut, però l'agressió no, i menys encara quan s'aprofita d'alguna manera el dolor de terceres persones que ni tan sols són ací. I quant als problemes de la universitat, crec que n'hi ha moltíssims, però per ser molt breu faré només una pregunta general als tres equips en dues qüestions. Primera, política lingüística, d'una banda lamentant que vuit anys després de les eleccions que va guanyar el nostre actual rector, la candidata Benau haja estat incapaç d'aprendre prou valencià com per a fer-nos el seu discurs en valencià. Per a mi el valencià és un segell de la nostra universitat i crec que no és admissible tenir un rector que no siga capaç d'expressar-se amb certa, no dic perfecció, però almenys amb una certa fluïdesa en la nostra universitat. I d'una altra banda, jo vaig ser copartípic en l'elaboració del Pla d'increment de la docència en valencià, que en un principi tenia unes característiques, que aquestes característiques fa un parell d'anys amb motiu de les promocions es van relaxar, però es van relaxar únicament per a un col·lectiu, que són els acreditats a càtedra, del qual jo formava part i per sort ja he deixat de formar-ne part, de manera que jo crec que cal ser estricte i en tot cas si es planteja un relaxament caldria explicar molt bé per què a un col·lectiu sí i a altres no. En aquest sentit, voldria saber quina és, de cara al futur, la política lingüística i en concret, quant al valencià, dels tres equips. I la segona qüestió que més em preocupa és el tema del personal, perquè ací a Burjassot els departaments ens estem morint, és a dir, aquesta universitat porta una política de fa més vuit anys, d'abans que començara la crisi, que consisteix que moltes de les places s'amortitzen perquè exclusivament es tenen en compte les necessitats docents, i això és una cosa que jo he repetit abastament en la Comissió de Professorat quan hi formava part i, per tant, els candidats ho coneixen. Crec que en l'activitat del professorat no podem comptar únicament les necessitats docents dels departaments perquè ens dediquem a altres coses. Sé que ací a Burjassot les nostres necessitats o els grups d'estudiants que tenim no són comparables, per exemple, als del campus dels Tarongers, però escolteu, jo faig classe a 60-80 alumnes per grup i els nostres departaments fan una tasca investigadora, crec jo, que molt potent. Aleshores, si únicament tenim en compte les necessitats docents, els nostres departaments acabaran desapareixent i crec que és una cosa que no ens podem permetre. Per tant, la segona pregunta de caràcter general és de cara al futur, tenint en compte quina ha estat la política anterior, més enllà dels vuit anys de l'actual rector, quina és la proposta de futur, no només per a rejuvenir, fixeu-vos que no demane places noves, sinó el que demane és mantenir l'estructura

dels departaments que tenim per tal de no acabar amb la potència investigadora. Moltes gràcies.

La moderadora tanca el segon torn d'intervencions i informa que per acabar intervindran el candidat i les candidates i disposaran d'un temps màxim de cinc minuts, amb l'ordre establert pel sorteig efectuat per la Junta Electoral previ a l'inici de la sessió, i que per a aquest torn d'intervencions final és el següent: en primer lloc, Vicent Josep Martínez Garcia, en segon lloc, María Antonia García Benau, i en tercer lloc, Maria Vicenta Mestre Escrivà. Per tant, tancarà la seua candidatura i té la paraula el candidat Vicent Josep Martínez Garcia.

Vicent Josep Martínez Garcia respon a la professora Elena Grau, síndica de greuges, que per descomptat que coneixem la situació del Reglament disciplinari i coneixem també el problema que hi ha del marc normatiu i treballarem en la mateixa línia per buscar la solució. Efectivament, ens interessa molt i tenim un compromís com a candidats.

M'agradaria ja deixar clar que nosaltres som una candidatura de molta participació, en molts ambients, a l'àmbit de la gestió, jo ara mateix coordino la Xarxa d'Infraestructures d'Astronomia amb el permís del senyor rector, que me l'ha concedit, i està molt orgullós, segons m'ha manifestat, d'aquest treball. Segons l'època de cadascú, però nosaltres, a més a més, som persones molt poc personalistes, en el sentit que jo tinc, acaba de parlar-ne un, representants en el Claustre de la meua facultat, mitjançant els quals he fet més propostes al Claustre que molts claustrals. Jo tinc ací: Excel·lentíssim Magnífic i Rector de la Universitat, els sotasignats, membres del Claustre de la Universitat de València considerem molt important revitalitzar i modernitzar el funcionament ..., això està escrit per mi, proposta i eventual aprovació de la declaració del Claustre sobre la baixada de taxes, proposta i eventual aprovació de l'establiment d'un límit màxim, reducció de la jornada laboral... ho hem portat al Claustre, però qui ho ha escrit he estat jo, i han estat els meus representants i els meus amics, entre els quals també hi havia el professor Ernest Cano, qui portà això. Bo, jo puc citar qui vulga, diguem que la democràcia té algunes condicions que cadascú quan se situa on se situa sap per quina motivació ho farà, però evidentment si un professor, membre d'una candidatura, des de baix diu no em cites jo vos demanaria que tinguéreu en compte que això significa una posició democràtica dubtosa.

En qualsevol cas, Carlos Padilla, se't veu molt crispat, és evident, està molt apegat als càrrecs i està molt crispat. Recuperarem la dignitat, i tant que sí, pregunta als professors associats si el seu treball és digne, pregunta'ls-ho. No vulgues clavar la situació de la professora Piqué en aquesta història, certament això és de molt poca elegància. La dignitat es recuperarà quan la recupere tot el col·lectiu. La Universitat en

sí és clar que en té, he sigut el primer en aquesta sala que he dit que estic extraordinàriament orgullós de ser membre d'aquesta universitat, de ser un professor d'aquesta universitat. Un orgull que compartisc amb altres persones i per descomptat amb el senyor rector, que presideix aquesta mesa i que moltes vegades l'hem compartida.

Gràcies per les intervencions dels professors Juan Bataller i Vicente Roca, cap comentari.

Jo voldria dir a Sergio Maruenda que coneixem el PRIDA, a mi me l'ha donat Elvira Montañés personalment. En la nostra política d'internacionalització va molt seriosament, jo mateix me l'he volgut aplicar un poc en les mateixes condicions de la resposta que donaré al professor Enric Valor, jo em vaig preocupar, ja fa temps, de tenir el C1 en valencià, quan no feia falta, jo ho vaig fer abans, fins i tot també de la meua càtedra, i no feia falta, però era una qüestió interessant, i ara he fet el C1 en anglès perquè crec que també és important que les persones que tenim una responsabilitat en la docència i en la recerca, encara que jo utilitze habitualment l'anglès com molta gent de manera fluida, doncs puguem certificar-lo, la certificació té la seua importància.

Amic Enric Valor, la política lingüística per a aquesta candidatura és molt important, i és molt important perquè certament coincidisc amb tu, és un segell de la nostra universitat que no podem perdre i és una activitat imprescindible de les persones. Jo també com a candidat tinc un equip que està molt preocupat per això, però jo mateix he escrit la meua tesi, i en això és diferent de les altres candidatures, en valencià. He fet llibres de docència, de recerca, de divulgació en valencià, escrits directament per mi en valencià.

La relaxació dels requisits lingüístics és un tema que jo crec que s'ha fet no correctament, perquè d'alguna manera sí que s'ha visibilitzat que s'ha donat privilegi a un cert col·lectiu, que es parla del lobby, crec que les coses no s'han fet bé. Evidentment, s'ha de fer més en positiu que impositiu, sent impositius, però efectivament la certificació és molt important com he dit en els exemples del valencià i l'anglès.

I, efectivament, els departaments no s'estan morint, els han morts, els han estat matant a poquet a poquet des del Vicerectorat d'Ordenació Acadèmica mitjançant l'amortització de les places, i això no és un problema que afecte exclusivament Burjassot, pregunteu per exemple al Departament de Dret Mercantil.

Bé, acabe, he començat fent una cita al principi de Ramón y Cajal, la faré en la llengua que ell emprava, és el nostre objectiu: "Las ideas no duran mucho, hay que hacer algo con ellas". Gràcies.

A continuació, la moderadora indica que té la paraula la candidata María Antonia García Benau.

María Antonia García Benau respon a Carlos Padilla que has posat ací una frase que ens ha mogut a tots, "Dónde estaban entonces?", i jo ho explicaré. Jo feia polítiques d'igualtat, perquè com tots sabeu, he sigut la primera dona en aquesta universitat que es va presentar com a candidata a rectora, he sigut la primera persona que no he estat esperant a la meua butaca per esperar a ser la pròxima candidata, vaig presentar la meua posició com a persona que podia dirigir aquesta universitat fa vuit anys, i he estat durant aquests anys intentant trencar el sostre de vidre, per tant, he estat fent polítiques d'igualtat.

Què més he fet? He treballat per la participació. Vull dir-vos, per si no ho sabeu, que durant aquests anys he negociat amb les persones de la CRUE i amb els representants de política educativa, els consellers de les comunitats autònomes, i en aquestes reunions en què la meua participació ha estat present, he treballat per un nou model de finançament de les universitats públiques i he treballant per polítiques de recerca a escala estatal, per tant, "Dónde estábamos entonces?", estàvem treballant pel sistema universitari espanyol, amb força i amb il·lusió.

Vull ara referir-me a algunes de les qüestions que s'han plantejat ací, i en primer lloc, l'aportació de la síndica de greuges, el tema del Reglament disciplinari de l'any 1954 que evidentment està desfasat i caldrà prendre les mesures oportunes per a això.

Vull també fer una referència que s'ha plantejat al voltant del tema de la llengua en diverses intervencions. Tots sabeu que el valencià no és la meua llengua materna, no fa falta que ho diga ací, ja ho vaig dir fa vuit anys, però això no vol dir que jo no faré política lingüística. Senyors, creieu-me que en faré i no patiu, perquè parlaré valencià, i no sóc la primera persona que és candidata al Rectorat d'aquesta universitat que no parla habitualment en valencià. Tenim experiència en èpoques anteriors en què també va ser així, i el rector en aquell cas va acabar parlant valencià amb tota fluïdesa.

Vull comentar a Sergi Vidal que volem una associació d'estudiants més forta i una Delegació d'Estudiants també, triarem entre una terna proposada per vosaltres.

I vull assenyalar que, efectivament Enric Valor fa referència al tema del personal respecte a separar-lo un poc de les necessitats docents. Estic totalment d'acord, crec que ha d'haver-hi una planificació important i també vull dir-li que en el tema de la

transferència, en cap moment ha d'entendre's transferència com a privatització, sinó transferència com atendre les demandes que hi ha en la nostra societat.

I permeteu-me acabar la meua intervenció en aquest Claustre fent una referència a una qüestió que em sembla important i que m'agradaria remarcar per poder entendre la nostra posició. Considere que la nostra responsabilitat ha sigut arribar fins ací i ho hem fet amb esforç i amb tenacitat, ara necessitem un nou impuls, el de l'aportació de la comunitat universitària. Avui hem vingut ací per compartir amb aquest Claustre el nostre programa i per demanar la vostra confiança. Benvolguts companys i companyes, no ens espanten les dificultats i no ens espanten els obstacles. Us demane que voteu una manera de fer equip, en el qual nosaltres és la paraula, i en el qual aquesta paraula, nosaltres, vull que s'entenga com tota la Universitat de València. Us oferim il·lusió i us demanem el vot perquè creiem en aquesta universitat, en totes i en cadascuna d'aquestes persones, perquè solament junts recuperarem la il·lusió. Com diu García Márquez, "La ilusión no se come, pero alimenta". Moltes gràcies, som amb tu.

A continuació, la moderadora indica que tancarà la seua candidatura i té la paraula la candidata Maria Vicenta Mestre Escrivà.

Maria Vicenta Mestre Escrivà diu que algunes qüestions que s'han plantejat ací ja les havia presentat en les seues intervencions anteriors, però sí que volia fer una referència al que ha dit el professor Enric Valor sobre la plantilla i dir que nosaltres portem en el programa una planificació a quatre anys de la plantilla, en què tindrem en compte necessitats docents i també necessitats investigadores, i parlem del rejuveniment de la plantilla d'investigadors i investigadores i també de professorat.

Sí que voldria fer unes reflexions després del que s'ha parlat avui ací en el Claustre i també del que s'ha parlat al llarg dels dies de campanya. En aquests dies i també ací algunes coses. Què estem sentint? Estem sentint que hem enfonsat la Universitat. La Universitat som les persones que dia a dia ens esforcem per donar un servei públic, un servei públic de qualitat, i treballem no sols pensant en els rànquings, sinó per construir una universitat pública millor en què el centre són les persones (estudiantat, personal d'administració i serveis i personal docent i investigador).

També sentim que no ens preocupa la precarietat, no puc callar davant d'això. No em preocupa ara en campanya, m'ha preocupat sempre, en tota la meua trajectòria. M'ha preocupat l'estabilització del professorat, m'ha preocupat la promoció i m'ha preocupat la millora de les condicions laborals de totes i tots els treballadors de la nostra universitat.

També sentim que som una universitat submissa, que no reclama, que no defensa. Respecte a això, jo he de dir que som l'única universitat que hem dut la Generalitat i el Ministeri d'Hisenda als tribunals i hem guanyat les dues sentències, en contenciosos administratius, i hem cobrat ja les dues sentències. Hem negociat contractes perquè els ajudants doctors pogueren continuar i no hagueren d'anar-se'n de la nostra universitat. Hem defensat en la CRUE l'eliminació de la taxa de reposició per al PAS i per al PDI. I continuarem negociant un conveni col·lectiu amb la Generalitat Valenciana, perquè com governareu? Sense un marc legal o al marge de la llei? Amb figures de contractació que no tenim? Hem de reivindicar el marc legislatiu i sempre dins de la llei, reivindicar i treballar, i negociar, però aconseguir aquest marc legislatiu. Si no, què farem quan ens envie Montoro un burofax?

No vull justificar de totes maneres el meu treball personal, açò és un projecte col·lectiu de cara al futur on el més important és que treballem totes i tots i, per tant, treballarem per a un reconeixement de la nostra universitat com a referent en igualtat, diversitat, sostenibilitat, internacionalització, cooperació i cultura per dinamitzar la societat. Treballarem per a una docència de qualitat, per l'ocupabilitat, per la investigació capdavantera, per promoure la cultura, la nostra llengua i el nostre patrimoni. Treballarem per millorar les condicions laborals, les condicions d'estudi i de vida en la comunitat universitària, per a un millor reconeixement per al personal d'administració serveis, per al personal docent i investigador i per al personal investigador en formació. Demanarem recursos i un marc normatiu per a continuar defensant l'autonomia universitària. Treballarem un estil de govern de diàleg, de participació i de consens, millorant mecanismes de participació, transparents i donant comptes a la societat. Treballarem aportant el nostre coneixement de la universitat i la nostra experiència contrastada en diferents àmbits i treballarem amb responsabilitat, compromís, rigor, noves idees, esforç i il·lusió, perquè volem amb aquesta il·lusió impulsar una transformació responsable de la nostra universitat.

Hem de reconèixer amb modèstia que això no comença ara, hi ha moltes persones que fa més de 30 anys que hem estat treballant per millorar la nostra universitat, ara podem nosaltres afegir un nou impuls a aquesta transformació col·lectiva. Per això, no sols vos demane el vostre vot, sinó vos demane la col·laboració de totes i tots perquè tinguem la universitat que volem, i sols entre totes i tots ho podem aconseguir. Moltes gràcies.

La moderadora cedeix la paraula al rector per procedir a la clausura d'aquesta sessió del Claustre.

El rector dóna les gràcies a totes les persones, senyores i senyors membres del Claustre, gràcies als membres de les candidatures, gràcies pel vostre treball i clou la

sessió, a les 14 hores i 25 minuts, del contingut de la qual, com a secretària general, done fe i amb el vistiplau del president estenc aquesta acta que és una transcripció de les intervencions en la sessió del claustre.

Vist i plau,

El rector

Esteban Morcillo Sánchez